

Súd: Okresný súd Piešťany
Spisová značka: 19Cpr/18/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2517203220
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 03. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dominika Horváthová
ECLI: ECLI:SK:OSPN:2021:2517203220.11

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Piešťany sudkyňou JUDr. Dominikou Horváthovou v spore žalobcu MEDICAL GLASS, a.s., IČO: 35 819 651, so sídlom Agátová 22, 844 03 Bratislava, právny zástupca: DT LEGAL, s.r.o., advokátska kancelária, IČO: 35 890 878, so sídlom Kvačalova 28, 821 08 Bratislava, proti žalovanej: M. R., nar. XX.XX.XXXX, bytom R. O. XXX, XXX XX M. X. - N., právny zástupca: JUDr. Michal Mudrák, IČO: 42 173 353, so sídlom Vajnorská 100, 831 04 Bratislava, o určenie zodpovednosti za vznik choroby z povolania, takto

rozhodol:

I. Súd žalobu, ktorou sa žalobca domáhal určenia, že za škodu spôsobenú žalovanej chorobou z povolania nezodpovedá, z a m i e t a.

II. Súd vo veci vzájomnej žaloby u r č u j e, že žalobca je zodpovedný za škodu žalovanej spôsobenú chorobou z povolania - ochorenie kostí, kĺbov, šliach a nervov končatín z dlhodobého, nadmerného a jednostranného zaťaženia podľa lekárskeho posudku o uznaní choroby z povolania zo dňa 01.12.2016 vydaného Univerzitnou nemocnicou v Bratislave, Nemocnica akad. L. Déreera - Klinika pracovného lekárstva a toxikológie, v celom rozsahu.

III. Žalovaná m á p r á v o na náhradu trov konania voči žalobcovi v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Žalobou doručenou súdu dňa 15.05.2017 sa žalobca domáhal určenia, že za škodu spôsobenú žalovanej chorobou z povolania - ochorenie kostí, kĺbov, šliach a nervov končatín z dlhodobého, nadmerného a jednostranného zaťaženia (ďalej aj ako „Choroba z povolania“), nezodpovedá žalobca. Škoda bola spôsobená zavinením žalovanej. Súčasne sa domáhal náhrady trov konania.

2. Žalobu odôvodnil tým, že žalobca je spoločnosťou, ktorá sa špecializuje na výrobu sklenených ampuliek a fľaštičiek pre farmaceutický priemysel. Žalovaná vykonávala pre žalobcu v období od 01.11.2006 do 31.05.2016 prácu na pozícii balička / balička fľaštičiek. Dňa 30.05.2016 žalobca prevzal lekársky posudok o zdravotnej spôsobilosti žalovanej vystavený dňa 03.05.2016, v zmysle ktorého bola žalovaná uznaná za dlhodobu nespôsobilú na výkon posudzovanej práce. Následkom uvedeného ju už žalobca nemal možnosť ďalej zamestnávať a dňa 31.05.2016 uzavreli Dohodu o skončení pracovného pomeru. Dňa 29.12.2016 žalovaná podala na Sociálnu poisťovňu Žiadosť o priznanie náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia a priznanie úrazovej renty. Žalovaná včasným neohlásením svojich zdravotných problémov - choroby: syndróm karpálneho tunela, porušila svoju povinnosť podľa § 12 ods. 2 písm. b) zák. č. 124/2006 Z.z. o bezpečnosti a ochrane zdravia pri práci (ďalej len „ZoBOZP“). Dňa 01.12.2016 Klinika pracovného lekárstva a toxikológie Univerzitnej nemocnice Bratislava vydala lekársky posudok, v zmysle ktorého sa žalovaná liečila na Chorobu z povolania od 20.06.2011 do 29.07.2016 a hlásenie Choroby z povolania s dátumom prvého zistenia 20.06.2011 a dátumom uznania

Choroby z povolania dňa 01.12.2016. Vzhľadom na druh vykonávanej práce bola žalovaná opakovane od roku 2008 do 2016 podrobovaná lekárskeým prehliadkam pracovnej zdravotnej služby, pričom z posudkov nevyplýva žiadna zmienka o liečení žalovanej, ani indikácia o zhoršenom zdravotnom stave, okrem posudku zo dňa 16.10.2013, kedy bol zdravotný stav žalovanej hodnotený ako spôsobilá s obmedzením - bez zdvíhania ťažkých bremien s váhou do 5 kg. Z protokolu hodnotenia fyzickej záťaže pri práci zo dňa 07.11.2016 vyplynulo, že na pracovisku, kde pôsobila žalovaná nedochádzalo k manipulácii s predmetmi presahujúcimi svojou hmotnosťou 5 kg. Je zrejmé, že žalovaná úmyselne alebo z nebanlivosti zamlčala informácie o svojom zdravotnom stave a nemohol vykonať akékoľvek kroky k prevencii vzniku zhoršenia zdravotného stavu žalovanej. Dňa 13.01.2017 bolo žalobcovi doručené Odborné vyjadrenie, z ktorého vyplynulo, že práca zamestnancov bola do konca 23. týždňa roku 2014 podlimitná z hľadiska posúdenia lokálnej svalovej záťaže, nárast svalovej záťaže nastal až po tomto termíne, keď zamestnanec začal obsluhovať dve baliace linky a v roku 2015 bola navýšená rýchlosť taktu baliacej linky o 4-6 taktov. Keďže žalovaná podala žiadosť na Sociálnu poisťovňu až 7 mesiacov od ukončenia pracovného pomeru, sú pochybnosti či žalovaná nevykonávala prácu u iného zamestnávateľa, kde by mohlo dôjsť k zhoršeniu zdravotného stavu žalovanej. Keďže žalovaná porušila svoju povinnosť informovať žalobcu o svojom zdravotnom stave, sú naplnené podmienky liberácie žalobcu podľa § 196 ods. 1 písm. a) Zákonníka práce. Keďže žalobca na výzvu na Sociálnej poisťovne neuznal zodpovednosť za škodu žalovanej, je daný naliehavý záujem na určení, že nie je za škodu zodpovedný, nakoľko bez rozhodnutia súdu Sociálna poisťovňa nemôže vydať rozhodnutie v dávkovom konaní. Predložil nasledovné listiny, ktoré žiadal vykonať ako dôkaz: Pracovná zmluva zo dňa 01.11.2006, mzdový výmer zo dňa 23.12.2015, Dodatok k pracovnej zmluve zo dňa 05.04.2012, Dohoda o skončení pracovného pomeru zo dňa 31.05.2016, Lekársky posudok zo dňa 30.05.2016, Lekársky posudok o sťažení spoločenského uplatnenia zo dňa 01.12.2016, hlásenie choroby z povolania v mesiaci december 2016, Lekársky posudok zo dňa 19.11.2008, Lekársky posudok zo dňa 04.10.2011, Lekársky posudok zo dňa 27.02.2013, Lekársky posudok zo dňa 03.06.2014, Protokol z hodnotenia fyzickej záťaže pri práci č. 01/11/2016, Záznam z periodického školenia zamestnancov z BOZP (nedatovaný), Záznam o vykonanom školení zo dňa 15.04.2015, Odborné vyjadrenie (nedatované), Výzva zo dňa 29.12.2016, List zo dňa 13.01.2017, List zo dňa 20.03.2017.

3. Elektronickým podaním doručeným súdu dňa 04.01.2018 sa k žalobe vyjadrila žalovaná prostredníctvom svojho právneho zástupcu, pričom súčasne uplatnila aj vzájomnú žalobu. Poukázala na to, že ust. § 12 ods. 2 písm. b) ZoBOZP neoslobodzujú zamestnávateľa od zodpovednosti za chorobu z povolania. Nie je podstatné, či žalovaná oznámila zamestnávateľovi svoje zdravotné ťažkosti, lebo bolo jeho povinnosťou vytvoriť také pracovné podmienky, za ktorých ku vzniku choroby z povolania nedochádza. Napriek tomu, žalovaná zamestnávateľovi svoje zdravotné ťažkosti oznamovala, a to opakovane. Bola na operáciách karpálneho tunela 2x, v roku 2011 a 2013. Keď žalovaná predložila lekársku správu vedúcemu zamestnancovi, tento nahlas a posmešne uviedol „takýto papier mi tu môže doniesť bár kto“. Personálne oddelenie vytváralo žalovanej prekážky pri doručení lekárskeých správ, uvádzali že očakávajú iný typ správy a napokon doručenie nikdy nepotvrdili. Po každej operácii bola žalovaná 1 mesiac PN a ďalší na dovolenke, pracovného lekára vyberal zamestnávateľ, tieto skutočnosti tiež potvrdzujú nepravdivosť tvrdení žalobcu. Žalovaná pracovala u žalobcu 10 rokov, po prepustení už nepracovala nikdy, jej zníženie pracovnej schopnosti je o 80%. Uplatnila vzájomnú žalobu, ktorou sa domáhala, aby súd určil, že žalobca je zodpovedný za škodu spôsobenú žalovanej Chorobou z povolania. Predložila nasledovné listiny: Lekárska správa zo dňa 13.05.2010, 04.10.2011, 27.03.2013, 05.09.2013, 16.10.2013 a 15.11.2013.

4. Uznesením vyhláseným na pojednávaní dňa 04.12.2019 súd pripustil zmenu vzájomnej žaloby nasledovne: Žalobca je zodpovedný za škodu žalovanej spôsobenú chorobou z povolania - ochorenie kostí, kĺbov, šliach a nervov končatín z dlhodobého, nadmerného a jednostranného zaťaženia podľa lekárskeho posudku o uznaní choroby z povolania zo dňa 01.12.2016 vydaného Univerzitnou nemocnicou v Bratislave, nemocnica akad. L. Déreya - Klinika pracovného lekárstva a toxikológie.

5. Elektronickým podaním doručeným súdu dňa 15.02.2018 sa vyjadril žalobca prostredníctvom svojho právneho zástupcu a uviedol, že trvá na tom, že žalovaná porušila svoje povinnosti zamestnanca, keď neinformovala o svojich zdravotných ťažkostiach a žalobca tak nemohol prijať opatrenia na prevenciu zhoršenia jej zdravotného stavu. Navyše, fajčiarsky návyk žalovanej mohol prispieť k zúženiu ciev a zhoršeniu prekrvenia končatín, čo je jedna z príčin ťažkostí pri syndróme karpálneho tunela. Samotná skutočnosť, že žalovaná bola operovaná a následne na PN a dovolenke nepreukazuje, že žalovaná trpela

Chorobou z povolania, alebo že by zamestnávateľ a o tom informovala. Prechodné hodnotenie zdravotnej spôsobilosti zo dňa 16.10.2013, po operácii jednej z rúk s obmedzením manipulácie zdvíhania bremien do 5 kg je pochopiteľné vzhľadom na rekonvalescenciu po chirurgickom zákroku. Následným lekárskeym posudkom zo dňa 03.06.2014 bola žalovaná označená opäť za plne spôsobilú na výkon práce. Pokiaľ ide o vyhlásenia žalovanej poňaté do lekárskeych správ, že zamestnávateľ neakceptuje preradenie na inú prácu, tieto boli uvádzané výlučne na základe subjektívnych úsudkov žalovanej. S tvrdením o bremenách hmotnosti 15 kg žalobca nesúhlasí a poukazuje na Odborné vyjadrenie zo dňa 07.11.2016, z ktorého je zrejmé, že najťažšie bremeno malo 4,875 kg. Z uvedeného vyjadrenie je zrejmé aj to, že merania sa týkali linky 3BS, žalovaná bola zaradená v r. 2013 na linku BZ. Predložil Protokol o hodnotení fyzickej záťaže č. 02/04/2017.

6. Elektronickým podaním doručeným súdu dňa 16.05.2018 sa vyjadrila žalovaná prostredníctvom svojho právneho zástupcu, pričom uviedla, že tvrdenia žalobcu o možnosti vplyvu iných zdravotných komplikácií vrátane fajčenia na Chorobu z povolania žalovanej a jej vznik sú len špekuláciami. Protokol o hodnotení fyzickej záťaže č. 02/04/2017 je pre účely konania nepoužiteľný, lebo je vyhotovený rok po ukončení pracovného pomeru so žalovanou a nebolo preukázané, že by pracovné postupy mali byť rovnaké ako v čase, keď ich vykonávala žalovaná.

7. Súd vo veci vykonal dokazovanie s zistil nasledovný skutkový stav veci:

8. Z Pracovnej zmluvy zo dňa 01.11.2006 vyplynulo, že žalovaná uzavrela pracovný pomer so žalobcom na pozíciu balička s dňom nástupu do práce 01.11.2006, na dobu neurčitú. Podľa čl. V. bod 13. je žalovaná povinná dodržiavať pracovnú disciplínu, všeobecne záväzné predpisy a vnútorné smernice zamestnávateľa. Z Dodatku k pracovnej zmluve zo dňa 05.04.2012 je zrejmé, že pracovné zaradenie žalovanej sa zmenilo na: balička fľaštičiek, stručná charakteristika druhu práce: finálna vizuálna kontrola výrobkov a ich balenie. Z Dohody o skončení pracovného pomeru zo dňa 31.05.2016 súd zistil, že pracovný pomer žalovanej bol ukončený dohodou ku dňu 31.05.2016 z dôvodu, že zamestnanec je dlhodobo nespôsobilý na výkon práce a vzhľadom na jeho zdravotný stav nemá zamestnávateľ možnosť ho ďalej zamestnávať.

9. Zo záznamu o školení zo dňa 15.04.2015 vyplynulo, že žalovaná sa zúčastnila školenia - oboznámenie zamestnancov s BOZP.

10. Z rukou písanej listiny zo dňa 29.12.2016, ktorú súdu predložila Sociálna poisťovňa a o ktorej sa žalovaná na pojednávaní vyjadrila, že ju spisovala ona, vyplýva postup pri pracovnej činnosti žalovanej: po príchode na pracovisko, či už na rannú alebo nočnú hodinovú zmenu je treba nosiť ručne približne 35 balíkov ku strojom, čo je v balíku 50 krabíc. Váha balíka je individuálna t. j. 1 - 5 kg, hneď je treba urobiť meranie. Robí sa každé 2 hodiny. V každom stroji je iná výroba. Pri rýchlom tempe je ťažké urobiť meranie, takže až sa človek uvoľní z tohto rituálu môže pomerat' pri jednom stroji a tak aj pri druhom stroji. Pracuje sa na mašinách. Kontrolujú sa balíky priebežne striedavo z oboch strojov a to tým spôsobom, že sa prevráti do sita od misky zo stroja, pozrie sa dno a telá fľaše zo štyroch strán, otočí sa do ďalšej, pozrie sa korunka, ústie a plech - preriadkovaním pomocou pravítka. Takto sa prekontroluje celý balík komplet. Pretočí sa do misky alebo rovno do krabice a to už podľa predpisu sa balí, či hore dnom alebo korunkou, kde následne sa zabalí a ukladá na paletu. Takže takáto výroba sa pri jednom stroji otáča aj 1.050 krát a pri dvoch strojoch je to 2.100 krát. Jeden balík váži aj cez 5 kg. Pri niektorej výrobe sa kalibruje 20 - ty celý balík. Po predpisovom naplnení palety sa ukončí paletový lístok a vyváža sa paleta von z čistého priestoru, kde sa následne prinesie nová paleta. Pripraví sa igelit a podložka spolu s paletovým lístkom. Z dôvodu stále zvyšujúceho sa náporu práce sa nestíha tempo výrobných strojov. Pri tomto nápore a záťaži sa nedodržia ani bezpečnostné prestávky nariadené zdravotnou službou z dôvodu záťaže tepla a chladu, kde sa nameria v čistom priestore až 38 °C, klimatizácia je pokazená a podnik ju opravuje odkedy som nastúpila do práce. Sťažované podmienky zo strany bývalého zamestnávateľa sú nevyhovujúce a taktiež pre predpísané, ktoré vykonáva zamestnanec tzv. žolík sú nepostačujúce, vzhľadom v 4-hodinovom intervale. Tento žolík musí skladať krabice a prestriedať ľudí z 1 aj 2 poschodia. A pri tom by mali byť dvaja žolíci. Takže sa čaká na prestávku aj 5 - 6 hodín. Pri zdravotnej prestávke z dôvodu tepla, nemôže byť ani reč. Je dosť záznamov o tom koľko ľudí odpadáva z vyčerpanosti a tepla. Takže pri tejto vyťažujúcej práci pri dvoch mašinách sa balíky prenášajú, zdvíhajú a pretáčajú približne 2.100 krát pri kontrole a manipulácii s nimi a popri práci sa ešte aj skladajú krabice, keďže žolík to nestíha. Je značne viditeľné, že sa ruky pri tejto namáhavej práci opotrebojú. Po čase mi

začali opúchať a následne bolieť prsty, dlane, zápästie a nakoniec aj celé ruky. Od januára sa má prejsť na 8 hod. pracovnú dobu, pretože to je namáhavé a vyčerpávajúce.

11. Z Lekárskeho posudku o zdravotnej spôsobilosti na výkon práce zo dňa 19.11.2008 vydaného spoločnosťou MED POINT, s.r.o. vyplýva, že žalovaná je spôsobilá na výkon práce v uvedenom pracovnom zaradení. Z Lekárskeho posudku o zdravotnej spôsobilosti na výkon práce zo dňa 04.10.2011 vydaného spoločnosťou MED POINT, s.r.o. vyplýva, že žalovaná je spôsobilá na výkon práce v uvedenom pracovnom zaradení. Z Lekárskeho posudku o zdravotnej spôsobilosti na výkon práce zo dňa 27.03.2013 vydaného spoločnosťou MED POINT, s.r.o. vyplýva, že žalovaná je spôsobilá na výkon konkrétnej činnosti (balička - kontrolórka). Z Lekárskeho posudku o zdravotnej spôsobilosti na výkon konkrétnej činnosti zo dňa 03.06.2014 vydaného spoločnosťou MEDI RELAX M+M s.r.o. vyplýva, že žalovaná je spôsobilá na výkon konkrétnej činnosti (balička). Z Lekárskeho posudku o zdravotnej spôsobilosti na prácu zo dňa 03.05.2016 vydaného spoločnosťou MEDI RELAX M+M s.r.o. vyplýva, že žalovaná je dlhodobo nespôsobilá na výkon posudzovanej práce, posudok zamestnávateľ prevzal dňa 30.05.2016.

12. Z Lekárskej správy zo dňa 13.05.2010 o periodickej lekárskej preventívnej prehliadke vo vzťahu k práci, nevyplývala vo vzťahu ku končatinám žiadna diagnóza. Žalovaná bola hodnotená ako - zdravotne spôsobilá. Z Lekárskej správy zo dňa 04.10.2011 o periodickej lekárskej preventívnej prehliadke vo vzťahu k práci, vyplývalo, že žalovaná ide na operáciu syndrómu canalis carpi, čo je uvádzané aj v závere o diagnóze. Z Lekárskej správy zo dňa 27.03.2013 o periodickej lekárskej preventívnej prehliadke vo vzťahu k práci, vyplývalo, že žalovaná trpí syndrómom canapis carpi a je po operácii v 1/2013. Súhrnným znakom lekárskeho správ je to, že žalovaná bola vyšetrená na EKG a z biologického materiálu: moč, zmeraný tlak. Z objektívneho vyšetrenia je ku končatinám uvedené vždy to isté: symetrické, bez deformít, DK venektázie, pulzacie hmatné. Z Lekárskej správy zo dňa 05.09.2013 o periodickej lekárskej preventívnej prehliadke vo vzťahu k práci, vyplývalo, že žalovaná uviedla, že od poslednej kontroly nastala zmena v pracovnom zaradení, prešla na BZ sekciu, kde robí s väčšími krabicami - snáď aj 15 kg, občas pociťuje pichanie ako operácii v oblasti karpu na oboch rukách, predtým pri práci na 3BS boli menšie krabice. Priznáva kolízne vzťahy s nadriadenou, zamestnávateľ neakceptuje zmenu zaradenia, doniesla nález od OL z 28.08.2013. K rukám je uvedené: na karpálnej strane drobné jazvičky, hybnosť a citlivosť bez zjavných patológií. Pacientku skonzultujeme s pracovným lekárom, t.č. na PN, dohodnuté bez zmeny zaradenia do vyjadrenia pracovného lekára. V závere je však uvedené: zdravotne spôsobilá. Nasledovala preventívna prehliadka zo dňa 16.10.2013, pričom z lekárskej správy je zrejmé, že je pacientka pracuje na pozícii baličky s väčšími krabicami, aj 15 kg, pichanie v oblasti karpu ustúpilo, občas pociť opuchnutých rúk, zamestnávateľ zatiaľ neakceptuje zmenu zaradenia, doniesla nález od MUDr. Š. plastického chirurga z 09.09.2013, doporučené nepreťažovanie rúk a preradenie na manuálne ľahší typ práce. V závere bola žalobkyňa označená ako zdravotne spôsobilá bez zdvíhania ťažkých bremien s váhou maximum 5 kg. Ten istý záver je obsahom lekárskej správy zo dňa 15.11.2013. Do spisu bol zapožičaný originál zdravotnej dokumentácie žalovanej archivovanej u spoločnosti KARDIO-SANUS, s.r.o., pričom súd zistil, že dokumentácia súhlasí s kópiami založenými do spisu. Navyše sa v dokumentácii nachádzalo aj potvrdenie prevzatia lekárskeho správ žalovanou, kópia nálezu zo dňa 20.06.2011 od MUDr. A. X., z ktorého vyplýva, že je prítomný nález syndrómu karpálneho tunela, vľavo hraničný nález. Ďalej správy zo dňa 10.11.2011, 14.11.2011 a 21.11.2011 MUDr. Š. s inštrukciami: po zákroku ruku mať v závese, nepreťažovať, cvičiť. Zo správy MUDr. Š. zo dňa 06.02.2012 vyplýva, že ruku nepreťažovať do 2 mes. od operácie. Zo správy zo dňa 03.01.2013 po ďalšom zákroku je zrejmé, že opätovne je odporúčané ruku mať v závese a kľudový režim. Obsahom sú ďalej výsledkové listy krvných obrazov. Kópia správy MUDr. R. zo dňa 28.08.2013 a MUDr. Š. zo dňa 09.09.2013 (viď bod 14).

13. Z predložených kópií dokladov o dočasnej pracovnej neschopnosti vyplývalo, že žalovaná bola PN od 04.07.2011 do 01.08.2011, 10.11.2011 - 23.12.2011, 01.02.2013 - 01.03.2013, 01.09.2013 - 01.10.2013, 14.10.2014 - 01.12.2014, 06.02.2015 - 02.03.2015, 05.10.2015 - 04.03.2016.

14. Z lekárskej správy MUDr. R. zo dňa 28.08.2013 súd zistil, že vzhľadom na zdravotný stav pacientky a ťažkosti pacientky doporučuje na základe odborných vyšetrení preradenie na pracovnú pozíciu, kde nebudú zaťažované horné končatiny. Z lekárskej správy plastického chirurga MUDr. Š.Z. zo dňa 09.09.2013 vyplývalo, že žalovanej diagnóza je syndróm karpálneho tunela, v januári 2013 a decembri 2011 operácie karpálneho tunela, udáva bolesti zápästia a ťpnutie prstov, doporučuje nepreťažovanie rúk a preradenie na manuálne ľahší typ práce. Z lekárskej správy zo dňa 04.11.2013 ortopéda MUDr. Š.

vyplýva, že po operáciách sa cítila žalovaná dobre, posledné 3 mesiace bolesti rúk a parestézie prstov, odporúčaný šetriaci režim, vhodné preradenie na fyzicky menej náročnú prácu.

15. Z Protokolu z hodnotenia fyzickej záťaže pri práci č. 01/11/2016 vydaného Pracovnou zdravotnou službou - OHS, s.r.o. vyplynulo, že účelom merania bolo: objektivizácia celkovej fyzickej a lokálnej svalovej záťaže, hodnotenie pracovných polôh a ručnej manipulácie s bremenami pre potreby zaradenia prác do kategórie, dátum merania 25.10.2016, pre pracovnú profesiu: balička. Meranie bolo realizované u dvoch zamestnankýň, ktoré neužívajú lieky na kardiovaskulárny systém, pričom jedna zamestnankyňa obsluhovala pracovisko vizuálnej kontroly a balenie W152 a W153, druhá W159 a W122. Základná poloha zamestnancov je v stoji, pri práci sú exponované najmä drobné svaly obidvoch rúk a predlaktí. Prevádzka je štvorzmenná, jedna zmena 12 hodinová. Prestávky v práci 2 x 15 min. a jedna 30 min. na obed. V plnom stave pracuje 9 baličiek, dvaja žolíci a jeden náhradník. Zamestnanec odoberá výrobky z automatickej baliacej linky. Baliaca linka ukladá hotové výrobky (ampulky a fľaštičky) na podnos v požadovanom množstve. Rotačným pohybom zápästím oboch horných končatín zamestnanec obráti výrobky dnom smerom nahor do krabice. Ručne prenesenie krabice na stôl so svetelným panelom. Následne vizuálne kontroluje povrch dna výrobkov, pričom otáča balenie zo všetkých štyroch strán. Rotačným pohybom zápästím obidvoch končatín obráti výrobky ústím smerom nahor v krabici a otáča ňou, čo slúži na identifikáciu anomálií na výrobkoch. Pomocou pravítka skontroluje vizuálne každý rad. Následne sa obstarajú štatistické vzorky na finálnu kontrolu. Zamestnanci tiež skladali krabice z akyluxu alebo polykarbonátu. Priemerný počet vizuálne kontrolovaných a zabalených krabíc bolo 405 - 565 kusov. Meranie lokálnej svalovej záťaže sa uskutočnilo metódou integrovanej elektromyografie prístrojom EMG Holter. Výsledky fyzickej záťaže sú stanovené pre 8 hodinovú pracovnú zmenu. Neprijateľné polohy horných končatín boli pozorované počas vizuálnej kontroly radu fľaštičiek s použitím pravítka v predklone. Hmotnosť krabice s výrobkami sa pohybovala od 1,62 kg - 4 kg, prázdnych obalov 2,30 kg - 4,88 kg. Zamestnanci používajú podnosy - tácky s hmotnosťou 1,1 kg a sitá na pretočenie výrobkov s hmotnosťou 0,73 kg. Z vyhodnotenia vyplynulo, že pri lokálnej svalovej záťaži bolo zistené prekročenie prípustného počtu pohybov drobných svalov rúk a predlaktia pravej hornej končatiny. Celková fyzická záťaž bola zhodnotená ako neprekračujúca prípustných hodnôt energetického výdaja. Pri pracovných polohách bolo zistené prekročenie celkového času práce v neprijateľných polohách horných končatín. Pri bremenách nebolo zistené prekročenie smerných hmotnostných hodnôt.

16. Z Protokolu z hodnotenia fyzickej záťaže pri práci č. 02/04/2017 vydaného Pracovnou zdravotnou službou - OHS, s.r.o. dňa 09.05.2017 súd zistil, že účelom merania bolo: objektivizácia celkovej fyzickej a lokálnej svalovej záťaže, hodnotenie pracovných polôh a ručnej manipulácie s bremenami pre potreby zaradenia prác do kategórie, týkajúce sa merania na linke W149 a W139 (stroje BZ), meranie vykonané dňa 24.03.2017. Prekročenie prípustného počtu pohybov drobných svalov rúk a predlaktia, energetického výdaja a celkového času v neprijateľných polohách nebolo zistené.

17. Z Odborného vyjadrenia (nedatovaného) spísaného Pracovnou zdravotnou službou - OHS, s.r.o. súd zistil, že na základe žiadosti žalobcu uvádza teoretické posúdenie svalovej záťaže od roku 2011 po súčasnosť. Na posúdenie boli použité výsledky hodnotenia fyzickej záťaže č. 01/11/2016 zo dňa 07.11.2016 a podrobná analýza počtu zabalených kusov výrobkov na jednotlivých baliacich linkách. V minulosti - do konca 23 týždňa roku 2014 obsluhoval jeden zamestnanec jednu linku. V roku 2015 sa zvyšovala rýchlosť taktu o 4-6 taktov. Výsledky analýzy boli prepočítané na 8 hodinovú zmenu. Na základe uvedeného je predpoklad, že práca zamestnancov bola v minulosti, t. j. do konca 23 týždňa 2014 podlimitná. Nárast rizika pre poškodenie zdravia typu syndrómu karpálneho tunela nastal po 24 týždni roku 2014.

18. Z Lekárskeho posudku o sťažení spoločenského uplatnenia zo dňa 01.12.2016 vydaného Univerzitnou nemocnicou Bratislava je zrejmé, že žalovanej bol stanovený deň poškodenia na zdraví (deň priznania choroby z povolania) dňa 01.12.2016, ako miesto, kde vzniklo poškodenie na zdraví je označená spoločnosť žalobcu, príčina poškodenia na zdraví: dlhodobé preťaženie horných končatín. Začiatok liečenia: 20.06.2011, ukončenie liečenia - ustálenie zdravotného stavu: 29.07.2016, diagnóza: ochorenie kostí, kĺbov, šliach a nervov končatín z dlhodobého, nadmerného a jednostranného zaťaženia, počet bodov: 800, zdôvodnenie: na základe výsledkov vyšetrovaní a záverov hygienického prieskumu pracoviska, priznávame chorobu z povolania. Z prepúšťacej správy z hospitalizácie od 25.07.2016 do 29.07.2016 MUDr. U. z Kliniky pracovného lekárstva a toxikológie, ktorá predchádzala vydaniu lekárskeho posudku o priznaní choroby z povolania vyplynulo, že žalovanej bola urobená séria vyšetrovaní

so záverom: na základe hygienického prieskumu pracoviska č. PPL/14265/2016 a klinických vyšetrení povolania v zmysle prílohy č. 1 k zákonu 461/2003 Z. z. položka IV/67, sťaženie spoločenského uplatnenia hodnotíme podľa tab. IV zák. 437/2004 na 800 bb, pracovala za podmienok, kedy mohlo vzniknúť predmetné ochorenie.

19. Z Lekárskej správy zo dňa 20.02.2017 vyhotovenej za účelom posúdenia poklesu pracovnej schopnosti na účely úrazovej renty je zrejmé, že miera poklesu pracovnej schopnosti žalovanej je 80%. Z listiny o kontrole bodového hodnotenia choroby z povolania na účely náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia zo dňa 20.02.2017 vyhotovenej posudkovým lekárom vyplynulo, že bodové hodnotenie (800 b) bolo priznané po komplexnom prešetrení a preverení a súhlasí s ním.

20. Z listu zo dňa 17.03.2017 - oznámenie k zaujatí stanoviska k zodpovednosti zamestnávateľa za chorobu z povolania vydaného Regionálnym úradom verejného zdravotníctva Bratislava súd zistil, že úrad poukázal na Odborné stanovisko č. PPL/14265/2016 z prešetrenia pracovných podmienok a spôsobu práce, kde bolo zistené že žalovaná pracovala v 12 hodinových zmenách, pričom balička pri vizuálnej kontrole a identifikácii chýb výrobkov rotačným pohybom zápästí opakovane (2-3 x) obracia výrobky, umiestnené na podnose, v site a v škatuli, pomocou mäkkého prútka, ktoré drží končekmi prstov zhora na oboch koncoch „pinch grip“ po 1-2 riadkoch (cca 7x / 1 škatuľa) vizuálne skontroluje každý rad fľaštičiek pozdĺž škatule. Z Odborného stanoviska č. PPL/14265/2016 zo dňa 21.11.2016 Regionálneho úradu verejného zdravotníctva (pozn. č. I. 476) vyplynulo, že žalovaná pracovala 12 hodinových zmenách, práca nebola normovaná. Žalovaná podľa zamestnávateľa naposledy pracovala na strojoch 3BS. Pôvodne baličky obsluhovali 1 stroj, pred 2,5 rokom začali obsluhovať 2 stroje. Žalobcovi bolo uložené nápravné opatrenie: vykonať hodnotenie fyzickej záťaže. Zo záveru (č. PPL/6451/2017) vyplynulo, že prešetrením pracovných podmienok bolo zistené, že z hľadiska lokálnej svalovej záťaže dochádzalo k naplneniu kritérií dlhodobej nadmernej a jednostrannej záťaže svalstva horných končatín.

21. Z Výzvy Sociálnej poisťovne adresovanej žalobcovi zo dňa 29.12.2016 je zrejmé, že dňa 29.12.2016 eviduje zaslanie žiadosti zo strany žalovanej a žiada, aby v lehote 8 dní žalobca uviedol, či hlásenie choroby zistenej dňa 20.06.2011 je chorobou z povolania.

22. Z listu - Neuznanie choroby z povolania - M. R. zo dňa 13.01.2017, ktorý adresoval žalobca Sociálnej poisťovni vyplynulo, že chorobu z povolania žalovanej neuznáva, pričom z obsahu stanoviska je zrejmé, že dôvody neuznania choroby z povolania korešponujú s tými, ktoré žalobca uviedol v žalobe. Listom zo dňa 20.03.2017 Sociálna poisťovňa požiadala žalobcu o oznámenie, či bola podaná určovacia žaloba na súd. Rozhodnutím zo dňa 21.03.2017 Sociálna poisťovňa prerušila konanie o nároku na náhradu za stratu sťaženia spoločenského uplatnenia z dôvodu, že v lehote stanovenej zákonom nemožno presne a úplne zistiť skutkový stav veci.

23. Na pojednávaní dňa 10.01.2019 právna zástupkyňa žalobcu uviedla, že žalovaná porušila povinnosti, ktoré jej ako zamestnankyni vyplývajú z právnych predpisov SR, zúčastňovala sa školení BOZP. Išlo najmä o porušenie Zákonníka práce § 83 písm. c) v rámci ktorého je zamestnanec povinný dodržiavať práv. predpisy a predpisy vzťahujúce sa na prácu ním vykonávanú a ustanovenie § 12 ods. 2 písm. b) zákona o BOZP, podľa ktorého je zamestnanec povinný spolupracovať zo zamestnávateľom tak, aby zamestnávateľovi umožnil plniť povinnosti na zaistenie BOZP, týmto porušením povinnosti žalovaná neumožnila žalobcovi prijať akékoľvek opatrenia, ktoré by boli spôsobilé ovplyvniť zdravotný stav žalovanej. Žalovaná nikdy nepracovala s bremenami ťažšími ako 5 kg, čiže ani by nevznikol dôvod jej preradenia na ešte ľahšiu prácu. Skutočnosť, že sa žalovaná liečila na syndróm karpálneho tunela od r. 2011 sa žalobca dozvedel až koncom roku 2016, takmer pol roka po ukončení pracovného pomeru, a to prostredníctvom Sociálnej poisťovne. Žalovaná pracovala iba s bremenami, ktoré spĺňali normy určené právnym poriadkom SR, všetky balíky a krabice, ktorými narábala, vážili menej ako 5 kg a vždy bola v rámci pracovnej zdravotnej služby vyhodnotená ako spôsobilá na výkon práce. Právny zástupca žalovanej reagoval s tým, že zamestnávateľ sám je zo zákona povinný vytvárať také podmienky, aby ku chorobám z povolania nedošlo, ďalej žalovaná si splnila všetky zákonné povinnosti. Každoročne chodila na prehliadku k zdravotnej službe, tam ohlásila všetky svoje zdravotné problémy, čo je z predložených dôkazov zrejmé. Trváme na tom, že žalovaná žalobcovi doručila lekárske správy, z ktorých bol zrejmý jej zdravotný stav a diagnóza karpálneho tunelu, ale zamestnávateľ v zastúpení či už vedúcim zamestnancom alebo personálnym úsekom tieto odmietol prevziať alebo akceptovať. Musíme zdôrazniť,

že žalovaná bola zamestnaná 10 rokov len u tohto zamestnávateľa a počas tejto práce jej tento syndróm vznikol, vyvinul a eskaloval až do pracovnej nespôsobilosti. Práve preto je daná všeobecná objektívna zodpovednosť zamestnávateľa za chorobu z povolania.

24. Na pojednávaní dňa 10.01.2019 bola vypočutá žalobkyňa, ktorá vypovedala, že pracovala od roku 2006 do roku 2016 v MEDICAL GLASS. V roku 2011 a 2013 bola na operácii karpálneho tunela, vyvolávali jej z práce, že kedy sa vráti do práce. Vrátila sa do práce s jednou rukou po 2 mesiacoch, s druhou rukou tiež po 2 mesiacoch. Mala jeden mesiac PN a druhý dovolenku. Pritom zamestnávateľ vedel, že ide na tie operácie. Vedelo to personálne, vedúci, pán X. jej povedal, že hocikto mu môže takto mávať pred nosom s takýmto papierom, keď išla na operáciu. Zamestnávateľ bol upovedomený o tom, vedel, mohol si domyslieť, že karpálny tunel, mohli jej dať ľahšiu robotu. Pracovala naďalej tak, ako predtým. Zamestnávateľ sa chce zbaviť zodpovednosti za vznik choroby z povolania, prehliadal jej chorobu, neakceptoval ju. Nevenovali pozornosť zamestnancom. Jediná, ktorá tam konala, bola pani, ktorá pracovala na osobnom oddelení, povedala, že má doniesť potvrdenie od lekára, tak doniesla, len pán X. to neakceptoval, že aj on si také papiere môže vytlačiť, jej povedal. Takže mala takýto problém, nechceli jej to uznať. Nechali ju pracovať na sťaženom pracovisku, bolo tam 38 stupňov, v takých podmienkach museli robiť. Ľudia tam odpadávali od únavy, vyčerpanosti, nemal ich kto striedať. Na pracovisko, keď došla na 12 hodinovú smenu, musela si nanosiť 50 ks krabice, aby mohla začať skladať krabice, aby mohla robiť. Pracovala pri dvoch mašinách, pri dvoch strojoch, kde obsluhovala aj jeden, aj druhý. Urobilo sa meranie pri stroji, na tie fľašky, nestíhalo sa. Meranie sa robilo na každom stroji. Kontrolujú sa balíky priebežne na jednom aj druhom stroji, tak, že sa prevráti balík do sita, pozrie sa dno a telá fľaše, to sa držalo v ruke, pretáčalo sa to, potom sa pretočili znova s rukami do ďalšej misky, aby sa pozreli korunky a plecia tých fľaš. Potom sa preriadkovalo každý rad tých fľaštičiek, aby sa odstránili chyby - praskliny, chvostíky. Znova sa to pretáčalo, pretáčalo sa to znova do ďalšej misky, aby sa to mohlo zase pretáčať do krabice. Potom sa ten balík - buď sa dal igelit, prikrylo sa to, nalepil sa štítok, dalo sa to na paletu. Paletu si v tom čase musela sama vyviezť. Pretáčalo sa to 1050 x pri jednej mašine. Ruky boli namáhané. Pri dvoch mašinách dvojnásobok. Boli výroby, ktoré mali cez 5 kg balík, oni vlastne vážili iba samotný balík, tie fľaše. Ale keď si to zrátate miska, plát zo stroja plus tie fľaše, tak to bolo cez 5 kg. Takáto záťaž bola psychická, fyzická. 12 hodinová smena a nočná práca sa tam robila, takže sa tam nedodržiavali prestávky predpísané prac. zdrav. službou. Na prestávky sme mohli ísť vtedy, keď vás niekto vystriedal. A keďže niekedy nebol ani žolík, tak niekedy sme čakali 5-6 hodín až sme išli na prestávku. Žolíka zriadili až vtedy, keď odchádzala. Ale vtedy na tú dobu menil žolík prvé poschodie, druhé poschodie a ešte vedľajšie, a tak nemohol zabezpečiť skladanie krabíc pre všetkých a zabezpečiť odchod ľudí na prestávku. Keď bola zima, fúkal studený vzduch na plecia a keď bolo teplo, tak bolo 38 stupňov. Keď idú rýchlo mašiny, ľudia odpadávali, bolo im zle, nielen z tepla, mašiny išli rýchlo, behali z jednej mašiny k druhej, tak si okrem toho skladali ešte krabice, lebo žolík nestíhal. Zamestnávateľ mohol mať takýto poznatok, vedel, mohol si domyslieť, že sa môže jednať o zhoršenie stavu, keďže sa len rukami robí. Po operáciách ju nechali na tom poste naďalej pracovať, ruky jej začali znova trpnúť, opúchať, došlo to až do takého štádia, že zdravotný stav je recidivujúci, má problém s kĺbmi, šľachami, svalmi, sú poškodené. Zamestnávateľ o tom vedel, z jej strany nebolo porušenie predpisov a povinností v tomto ohľade, zamestnávateľ nechcel robiť žiadne opatrenia. Na otázku či má potvrdenie, že žalobca neakceptoval údajné informácie o jej zdravotnom stave, uviedla, že oni nechceli o tom ani počuť. Priniesla listy od chirurga, ortopéda, od internistky. Oni povedali, že hocikto môže mávať pred nosom s takýmto papiermi. Nebrali to v úvahu, že má také problémy. Na pojednávaní dňa 04.12.2019 doplnila, že zamestnávateľ vedel o tom, že má zdravotné problémy, lebo po každej operácii jej podpísal dovolenku na mesiac, aby sa mohla zotaviť, čo je veľmi výnimočné - taká dlhá dovolenka. Upozorňuje aj na konštatovania lekára o tom, že predložila pri prehliadke potvrdenia od lekára. Na pojednávaní dňa 13.01.2020 doplnila, že keď sa robili zdravotné kontroly, nerobili sa zväčša v ambulancii ale v práci, skontroloval sa moč a to bolo všetko. Má za to, že lekár, ktorý to vykonával, to už nechcel robiť a preto si žalobca našiel inú firmu, ktorá vykonávala posudky ako si to želal žalobca. Napísali do posudku, že osoba je spôsobilá, bez akýchkoľvek vyšetrení. Na pojednávaní dňa 20.05.2020 sa vyjadrila, že na strojoch BZ pracovala od roku 2006, to je od nástupu do práce, ide o pomalšie stroje, ale približne v roku 2011 bola preradená na tie rýchlejšie 3BS. Najskôr som pracovala na jednom stroji a potom na dvoch, pamätá si to, lebo v tom čase už bola operovaná a kolegyne ju na tých strojoch museli zastupovať.

25. Z osobnej zložky žalovanej, ktorú predložil žalobca vyplynulo, že obsahuje listiny: pracovnú zmluvu žalovanej, dodatky k pracovnej zmluve, mzdové výmery, platové výmery, lekárske posudky na

výkon práce, potvrdenie o prevzatí zverených predmetov, zápočtový list, evidenčný list dôchodkového poistenia. Zo Záznamu z prešetrenia práce a pracovných podmienok vo vzťahu k možnému vzniku choroby z povolania zo dňa 17.10.2016 vypracovaného Regionálnym úradom verejného zdravotníctva vyplynulo, že žalovaná pracovala naposledy na strojoch 3BS. Z osobnej zložky súd zistil, že neobsahuje lekárske správy žalovanej o tom, že trpí ochorením syndrómu karpálneho tunela. Súčasťou zložky bola aj žiadosť adresovaná žalobcovi zo dňa 28.05.2015 o vykonanie merania teploty na účely záťaže teplom, žiadosť o sprístupnenie noriem spotreby práce, ďalej výzva na dodržiavanie bezpečnostných prestávok nariadených zdravotnou pracovnou službou zo dňa 14.05.2015.

26. Na pojednávaní dňa 13.01.2020 bola vypočutá svedkyňa M. F., ktorá uviedla, že bola zamestnaná u žalobcu do roku 2017, už tam nepracuje. Celkovo od roku 2005 do roku 2017, čiže 12 rokov. Žalovanú pozná, pracovali spolu na linke a isté obdobie som bola aj jej nadriadená, približne v roku 2012. Keď pracovala u žalobcu, bola to ťažká práca. Robievali aj 12 hodinové zmeny, boli tam pomalšie stroje - Bezeta (pozn. v spise a odôvodnení označované aj ako „BZ“), tam sme robili v začiatkoch. Kto bol šikovný, bol priradený na iné poschodie, kde sa robilo na rýchlejších strojoch a vtedy bolo potrebné obsluhovať aj 2 stroje naraz. Keď stroj stál, bolo potrebné prekladať palety a robiť iné činnosti, ako napr. karanténa. Karanténa znamená, že ak kontrolujúci zamestnanec zistil vadu na fľaštičkách, tak zamestnanec musel potom spätne prezrieť celú paletu a odstrániť tú vadu. Na otázku či vedela o zdravotných problémoch žalovanej, uviedla, že áno, vedela. Problémy tam mali viaceré zamestnankyne. Išlo o preťaženie rúk, najmä keď sa pretáčali balíky, boli operované viaceré zamestnankyne, vrátane žalovanej, asi 4 ženy. Išlo o karpálne tunely. Spomína si, že žalovaná bola operovaná najskôr na jednej ruke, potom na druhej ruke. Na otázku kto ešte v rámci žalobcu vedel o diagnóze žalovanej, uviedla, že nadriadení - určite pán E., pani S., pán X., aj všetky asistentky. Jej zdravotné problémy sa nijako neriešili, robiť sa muselo stále. Spomína si, že žalovaná robila aj naďalej na dvoch mašinách, ľahšiu prácu jej nedali. Na otázku odkiaľ vie, že o zdravotných problémoch vedeli aj nadriadení, svedkyňa vypovedala, že chodila na porady, kde sa to riešilo, zúčastňovali sa ich asistentky, predáci (nastavovači), pán X. alebo E., čiže vedúci. Bola raz osobne prítomná, keď žalovaná dávala papierik pánovi X. a chcela tú pomalšiu mašinu ale on jej povedal, že také papieriky mu môže doniesť hocikto. Žalovaná v rokoch 2014 - 2015 pracovala na 3BS strojoch išlo o dva stroje, počas 12 hodinovej zmeny na jednom 300 balíkov, na druhom 180 - 200 balíkov. Popritom sa robili aj iné práce. Palety vyvážala tá zamestnankyňa, ktorá balíky aj zabalila, keď boli fľaštičky menšie - paleta bola vysoká 33 radov, to je 330 balíkov a keď boli väčšie, paleta bola ľahšia, bolo to 11 radov ale tá sa vyvážala častejšie. Aj žalovaná takto vyvážala palety. Vozík na vyvážanie paliet bol ručný. Na otázku, či zažila počas svojho pôsobenia zmeny normy práce uviedla, že áno, napr. zvýšili sa takty na mašine, pamätá si, že asi 3 krát. Nevie o tom, že by sa pri zmene normy práce posudzoval aj dopad na zdravie zamestnancov. Pracovná záťaž sa merala, ale až po odchode žalovanej z práce. K pracovným podmienkam uviedla, že bolo tam veľmi teplo, ľudia aj odpadávali, stalo sa, že chodili sanitky a takto sa robilo celých tých 12 hodín.

27. Dôveryhodnosť svedkyne Hrabovskej spochybnil žalobca, ktorý uviedol, že svedkyňa opakovane porušovala pracovnú disciplínu tým, že bola v práci pod vplyvom alkoholu, v dôsledku čoho s ňou bol skončený pracovný pomer. O uvedenom založil do spisu záznam o porušení pracovnej disciplíny, výsledky dychových skúšok. Na pojednávaní dňa 20.05.2020 právna zástupkyňa uviedla, že výpoveď svedkyne F. mohla byť motivovaná negatívnymi emóciami k žalobcovi.

28. Na pojednávaní dňa 20.05.2020 bola vypočutá svedkyňa F. Č., ktorá uviedla, že so žalovanou boli kolegyne, od 2003 do 2016 pracovala na pozícii ako balička, kontrolórka. So žalovanou sa stretávala, keď tam robila, počas práce. Jej práca spočívala v kontrole fľašiek, ktoré stroje chrlili, na každej mašine mali 5 balíkov, zo začiatku mali len jednu mašinu, teda jeden stroj. Časom im pridali, takže 1 balička mala 2 mašiny. Každá mala tých 5 tákov, to museli stíhať odoberať, skontrolovať pravítkom, presitovať, do krabíc dať, zabaliť, uložiť na paletu a vlastne takto chrlili celý deň. Keď bola paleta hotová, museli si paleták doniesť, sami vytiahnuť do zvlášť priestoru, kde to odložili, odtiaľ si zobrat' druhú paletu, pripraviť, ale popritom tie stroje stále chrlili fľašky, takže museli to rýchlo stíhať a samozrejme museli popritom skladať krabičky, niekde len 1 krabička išla, niekde išli 2 krabičky, že spodok aj vrch, že sa prikryvalo, plus dávať do tej baličky, kde sa to fóliovalo. Každé 2 hodiny merali vzorky, zapisovali odpad a 2 krát za deň sa zapisoval odpad celkovo z celej mašiny. A to teda na oboch strojoch. Na otázku súdu, o ktorých strojoch svedkyňa hovorí, uviedla: to isté je aj na bezetách (pozn. BZ) aj na 3BS, len na 3BS to bolo oveľa rýchlejšie, to chrllilo viacej. Na otázku, či svedkyňa boli známe zdravotné problémy žalovanej uviedla, že áno, trpela jej ruka, padali jej z rúk veci. Mala karpálny tunel. Liečila sa na to, po

operácii bola dlho doma. Spomína si na 2 operácie. Najskôr bola operovaná na jednu ruku, potom na druhú, ale už si nepamätám, na ktorú prvú. Na otázku, či vedel zamestnávateľ o týchto zdravotných problémoch vypovedala, že baličky vedeli všetky, majster a vedúci vedeli tiež, majstrom bol pán E. a vedúci bol pán X.. Majster a vedúci nie je totožná pozícia. Na otázku odkiaľ vedela, že o tom vedeli aj nadriadení uviedla, že nadriadení mávali porady aj s asistentkami a tam sa to prejednávalo. Ona sa porád nezúčastňovala. Keď pracovala vedľa žalovanej, tak počula ako sa o tom rozpráva s pánom E., ale do detailov ich nepočúvala. Žalovaná išla na PN, bola na operácii a potom sa vrátila do práce, pokiaľ vie, tak ľahšiu prácu jej neponúkli. Počas jej pôsobenia u žalobcu sa neposudzovala pracovná záťaž, iba laborantky merali teplotu v tzv. čistých priestoroch, to je miesto kde sa balili fľašky na lieky. Stroje boli umiestnené vo veľkej hale, mimo týchto priestorov. Na otázku ako prebiehali pracovno-zdravotné prehliadky uviedla, že najskôr chodili do Devínskej, ale potom prišiel lekár aj do firmy, kde mal vyhradenú miestnosť. Tam odovzdali moč, vzali nám krv a urobili nám EKG, pričom výsledky ani nevidela, odovzdali ich vždy do firmy. Žalovaná najskôr pracovala na BZ a potom ju preradili na tie rýchlejšie 3BS. V období 2013-2016 už pracovala dole na 3BS. Na otázku odkiaľ vie, že sa na poradách riešil aj stav žalovanej, keď sa na nich nezúčastňovala, vypovedala, že väčšinou im to povedali asistentky, čo sa tam dialo.

29. Dňa 21.09.2020 Univerzitná nemocnica poskytla výpis zo zdravotnej dokumentácie žalovanej, z ktorej vyplynul priebeh ochorenia žalovanej, pričom prvý záznam, kde jej bola diagnostikovaná choroba - syndróm karpálneho tunela je evidovaný 06/2011 - EMG vyšetrenie. Zo záveru je zrejmé, že na základe potvrdenej diagnózy syndrómu karpálneho tunela (verifikovanej neurologickým aj prístrojovým - elektromyografickým vyšetrením) a hygienickým prieskumom pracoviska, ktorý potvrdil, že pracovné podmienky spĺňajú kritériá ochorenia z dlhodobého nadmerného a jednostranného zaťaženia horných končatín po konzultácii na lekárskom kolektívne KPLaT dňa 01.12.2016 priznali chorobu z povolania.

30. Žalobca do spisu založil Čestné prehlásenie Mgr. M. S. zo dňa 21.10.2020, z ktorého vyplynulo, že u žalobcu pôsobí na personálnom oddelení od roku 2011 ako HR špecialista a od 01.03.2018 ako HR Manager. Osobnú zložku žalovanej viedla a archivovala ona osobne, pričom v celosti ju poskytla súdu. Nepamätá si, že by ju žalovaná kontaktovala v súvislosti s akýmikoľvek zdravotnými ťažkosťami, alebo že by jej v tejto súvislosti poskytla akékoľvek písomnosti. Na pojednávaní dňa 22.03.2021 právni zástupcovia zhodne uviedli, že na výsluchu p. S. netrvajú.

31. Na pojednávaní dňa 22.03.2021 právna zástupkyňa žalobcu dala do pozornosti súdu novú skutočnosť, na ktorú ešte nepoukazovali a to, že na Okresnom súde Bratislava III sa viedlo konanie sp. zn. 24Cpr/17/2017, predmetom ktorého malo byť doplatenie odstupného pre žalovanú z dôvodu, že dôvodom skončenia pracovného pomeru bola dlhodobá zdravotná nespôsobilosť. Krajský súd Bratislava rozsudok prvostupňového súdu, ktorým žalobu zamietol, potvrdil. Právny zástupca žalovanej namietol, že vec bola rozhodnutá na prvom pojednávaní, žiadne dokazovanie ohľadom toho, či zamestnávateľ mal alebo nemal vedomosť o chorobe z povolania žalovanej sa nevykonávalo. Má za to, že toto konanie nemá nijaký vplyv na rozhodnutie vo veci. Z oboch rozsudkov však vyplýva, že pracovný pomer bol skončený pre chorobu, ktorá bola neskôr uznaná za chorobu z povolania.

32. Súd sa oboznámil s rozsudkom Okresného súdu Bratislava III sp. zn.: 24Cpr/17/2017 zo dňa 12.02.2019, ktorým súd zamietol žalobu žalovanej (v konaní 24Cpr/17/2017 žalobkyne) voči žalobcovi o doplatenie odstupného. Dôvodom rozviazania pracovného pomeru dohodou bolo posúdenie žalovanej ako zdravotne nespôsobilej vykonávať prácu na základe posudku pracovného lekára. V čase podpisu dohody žalobcovi nemohlo byť zrejmé, že žalovaná trpí chorobou z povolania, táto bola žalovanej uznaná až dňa 29.07.2016. Súd mal za to, že žalobca v čase podpisu dohody nekonal v rozpore s dobrými mravmi, ani nevyužil žalovanej omyl. Krajský súd v Bratislave rozsudkom sp. zn.: 2CoPr/9/2019 zo dňa 21.10.2020 napadnutý prvostupňový rozsudok potvrdil s tým, že skutočnosť, že zdravotné problémy žalovanej budú v budúcnosti vyhodnotené ako choroba z povolania k času skončenia pracovného pomeru dohodou neboli ani žalobcovi ani žalovanej známe, preto nemožno žalobcovi vyčítať, že by ponúkol žalovanej dohodu s úmyslom vyhnúť sa plateniu odstupného, žalovanej nárok na odstupné nepatrí.

33. Podľa § 195 ods. 4 zák. č. 311/2001 Z.z. Zákonníka práce (ďalej len „ZP“), za škodu spôsobenú zamestnancovi chorobou z povolania zodpovedá zamestnávateľ, u ktorého zamestnanec pracoval naposledy pred jej zistením v pracovnom pomere za podmienok, z ktorých vzniká choroba z povolania,

ktorou bol postihnutý. Choroby z povolania sú choroby uvedené v právnych predpisoch o sociálnom zabezpečení (zoznam chorôb z povolania), ak vznikli za podmienok v nich uvedených.

34. Podľa § 195 ods. 5 ZP, zamestnávateľ zodpovedá za škodu, aj keď dodržal povinnosti vyplývajúce z osobitných predpisov a ostatných predpisov na zaistenie bezpečnosti a ochrany zdravia pri práci, ak sa zodpovednosti nezbaví podľa § 196.

35. Podľa § 196 ods. 1 ZP, zamestnávateľ sa zbaví zodpovednosti celkom, ak preukáže, že jedinou príčinou škody bola skutočnosť, že a) škoda bola spôsobená tým, že postihnutý zamestnanec svojím zavinením porušil právne predpisy alebo ostatné predpisy na zaistenie bezpečnosti a ochrany zdravia pri práci, alebo pokyny na zaistenie bezpečnosti a ochrany zdravia pri práci, hoci s nimi bol riadne a preukázateľne oboznámený a ich znalosť a dodržiavanie sa sústavne vyžadovali a kontrolovali, alebo b) škodu si spôsobil postihnutý zamestnanec pod vplyvom alkoholu, omamných látok alebo psychotropných látok a zamestnávateľ nemohol škodu zabrániť.

36. Podľa § 196 ods. 2 ZP, zamestnávateľ sa zbaví zodpovednosti sčasti, ak preukáže, že a) postihnutý zamestnanec porušil svojím zavinením právne predpisy alebo ostatné predpisy, alebo pokyny na zaistenie bezpečnosti a ochrany zdravia pri práci, hoci s nimi bol riadne a preukázateľne oboznámený, a že toto porušenie bolo jednou z príčin škody, b) jednou z príčin škody bolo, že zamestnanec bol pod vplyvom alkoholu, omamných látok alebo psychotropných látok, c) zamestnancovi vznikla škoda preto, že si počínal v rozpore s obvyklým spôsobom správania sa tak, že je zrejmé, že hoci neporušil právne predpisy alebo ostatné predpisy, alebo pokyny na zaistenie bezpečnosti a ochrany zdravia pri práci, alebo osobitné predpisy, konal ľahkomyselne a musel si pritom byť vzhľadom na svoju kvalifikáciu a skúsenosti vedomý, že si môže privodiť ujmu na zdraví.

37. Podľa § 196 ods. 3 ZP, ak sa zamestnávateľ zbaví zodpovednosti sčasti, určí sa časť škody, za ktorú zodpovedá zamestnanec, podľa miery jeho zavinenia. V prípade uvedenom v odseku 2 písm. c) sa zamestnancovi uhradí aspoň jedna tretina škody.

38. Podľa § 196 ods. 4 ZP, pri posudzovaní, či zamestnanec porušil právne predpisy alebo ostatné predpisy na zaistenie bezpečnosti a ochrany zdravia pri práci [odsek 1 písm. a) a odsek 2 písm. a)], alebo osobitné predpisy, nemožno sa dovolávať len všeobecných ustanovení, podľa ktorých si má každý počínať tak, aby neohrozoval svoje zdravie a zdravie iných.

39. Podľa § 196 ods. 5 ZP, za ľahkomyselné konanie podľa odseku 2 písm. c) nemožno považovať bežnú neopatrnosť a konanie vyplývajúce z rizika práce.

40. Podľa § 178 ods. 1 ZP, zamestnanec je povinný si počínať tak, aby nedochádzalo k ohrozeniu života, zdravia a poškodeniu majetku alebo k jeho zničeniu, ani k bezdôvodnému obohateniu.

41. Podľa § 177 ods. 1 ZP, zamestnávateľ je povinný svojím zamestnancom zabezpečovať také pracovné podmienky, aby mohli riadne plniť svoje pracovné úlohy bez ohrozenia života, zdravia a majetku. Ak zistí nedostatky, je povinný urobiť opatrenia na ich odstránenie.

42. Podľa § 81 ods. 1 písm. c) ZP, zamestnanec je povinný najmä dodržiavať právne predpisy a ostatné predpisy vzťahujúce sa na prácu ním vykonávanú, ak bol s nimi riadne oboznámený.

43. Podľa § 12 ods. 2 písm. b) zák. č. 124/2006 Z.z. o bezpečnosti a ochrane zdravia pri práci a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej ako „ZoBOZP“), zamestnanec je povinný spolupracovať so zamestnávateľom a zástupcom zamestnancov pre bezpečnosť v potrebnom rozsahu tak, aby im umožnil plniť povinnosti na zaistenie bezpečnosti a ochrany zdravia pri práci a úlohy uložené príslušným inšpektorátom práce alebo orgánom dozoru.

44. Podľa § 133 ods. 1 ZP, zamestnávateľ môže zavádzať alebo meniť už zavedené normy spotreby práce len na základe objektívneho posúdenia požadovaného množstva práce a pracovného tempa zamestnanca. Pri určovaní požadovaného množstva práce a pracovného tempa musí vziať do úvahy pracovné tempo primerané fyziologickým a neuropsychickým možnostiam, právne predpisy a ostatné

predpisy na zaistenie bezpečnosti a ochrany zdravia pri práci, čas na osobnú očistu po skončení práce a čas na prirodzené potreby zamestnanca.

45. Podľa § 133 ods. 4 ZP, zamestnávateľ nesmie uplatňovať normy spotreby práce, v dôsledku ktorých by mohlo dôjsť k ohrozeniu bezpečnosti alebo zdravia zamestnancov.

46. Podľa § 195 ods. 1 zák. č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení, organizačná zložka Sociálnej poisťovne pred vydaním rozhodnutia postupuje tak, aby presne a úplne zistila skutočný stav veci, a na ten účel obstará potrebné podklady na rozhodnutie.

47. Podľa § 31a ods. 2 zák. č. 355/2007 Z.z. o ochrane, podpore a rozvoji verejného zdravia a o zmene a doplnení niektorých zákonov, chorobu z povolania a ohrozenie chorobou z povolania (ďalej len „choroba z povolania“) uznáva na základe posúdenia zdravotného stavu fyzickej osoby a odborného stanoviska príslušného orgánu verejného zdravotníctva podľa odseku 4 špecializované pracovisko, ktorým je poskytovateľ zdravotnej starostlivosti, ktorý poskytuje zdravotnú starostlivosť, ktorú vykonávajú lekári s odbornou spôsobilosťou na výkon špecializovaných pracovných činností v špecializačnom odbore pracovné lekárstvo, špecializačnom odbore klinické pracovné lekárstvo a klinická toxikológia alebo v špecializačnom odbore dermatovenerológia; špecializované pracovisko vypracuje lekársky posudok o uznaní choroby z povolania.

48. V predmetnej veci sa žalobca domáhal určenia, že za škodu spôsobenú žalovanej Chorobou z povolania nezodpovedá žalobca. Vzájomnou žalobou sa následne žalovaná opačne domáhala určenia, že za škodu spôsobenú žalovanej Chorobou z povolania zodpovedá žalobca. Naliehavý právny záujem na požadovanom určení je daný priamo zo zákona. Podľa zákona o sociálnom poistení, organizačná zložka Sociálnej poisťovne pred vydaním rozhodnutia postupuje tak, aby presne a úplne zistila skutočný stav veci, a na ten účel obstará potrebné podklady na rozhodnutie. V danom prípade odo dňa 29.12.2016 Sociálna poisťovňa eviduje zaslanie žiadosti v konaní o nároku na náhradu za stratu sťaženia spoločenského uplatnenia zo strany žalovanej. Z listu - Neuznanie choroby z povolania - M. R. zo dňa 13.01.2017, ktorý adresoval žalobca Sociálnej poisťovni vyplynulo, že chorobu z povolania žalovanej neuznáva. Rozhodnutím zo dňa 21.03.2017 Sociálna poisťovňa prerušila konanie o nároku na náhradu za stratu sťaženia spoločenského uplatnenia z dôvodu, že v lehote stanovenej zákonom nemožno presne a úplne zistiť skutkový stav veci. Je preto povinnosťou súdu preskúmať, či u žalovanej vznikla Choroba z povolania, za ktorú by zodpovedal žalobca a ak áno, v akom rozsahu.

49. Žalobca podanou žalobou, ako aj navrhnutými dôkazmi poukazoval na ust. § 196 ods. 1 až 3 ZP, podľa ktorého Zákonník práce pripúšťa zbavenie sa zodpovednosti za škodu spôsobenú chorobou z povolania, pričom mal za to, že podmienky zbavenia sa zodpovednosti boli splnené. Pokiaľ by súd dospel k záveru, že zodpovednosti za škodu sa zamestnávateľ zbavil sčasti, žiadal, aby súd určil mieru zodpovednosti, ktorou si žalovaná Choroba z povolania spoluzavinila. Žalovaná uvedené poprela a tvrdila, že žalobca ako zamestnávateľ je zodpovedný za škodu, ktorá jej je spôsobená Chorobou z povolania v celom rozsahu.

50. Z predložených listín, ako aj osobnej zložky žalovanej ako zamestnanca mal súd za preukázané, že žalovaná pracovala u žalobcu na pozícii balička / balička fľaštičiek s dňom nástupu do práce 01.11.2006 až do dňa, kedy dohodou bol pracovný pomer ukončený ku dňu 31.05.2016 z dôvodu, že zamestnanec je dlhodobo nespôsobilý na výkon práce. Žalovaná pracovala u žalobcu takmer 10 rokov, pričom jej práca spočívala počas celého obdobia vo vizuálnej kontrole výrobkov a ich balenia. Pokiaľ ide o pracovnú náplň žalovanej, táto sporná nebola, avšak tvrdenia strán sporu sa líšili v tom, na akých strojoch žalovaná pracovala a s akými bremenami pracovala. Uvedené má súvis s tvrdeniami žalobcu, že žalovaná pracovala len strojoch, na ktorých nebolo zistené prekročenie limitov záťažovosti na neprijateľné polohy končatín. Žalovaná vypovedala, že na strojoch BZ pracovala od roku 2006, to je od nástupu do práce, ide o pomalšie stroje, ale približne v roku 2011 bola preradená na tie rýchlejšie 3BS. Najskôr pracovala na jednom stroji a potom na dvoch, pamätá si to, lebo v tom čase už bola operovaná a kolegyně ju na tých strojoch museli zastupovať. Z Lekárskej správy zo dňa 05.09.2013 o periodickej lekárskej preventívnej prehliadke vo vzťahu k práci, vyplynulo, že žalovaná uviedla, že od poslednej kontroly nastala zmena v pracovnom zaradení, prešla na BZ sekciu, kde robí s väčšími krabicami - snáď aj 15 kg, občas pociťuje pichanie ako operácii v oblasti karpu na oboch rukách, predtým pri práci na 3BS boli menšie krabice. Z výpovede svedkyne F. Č. vyplynulo, že žalovaná najskôr pracovala na BZ a potom ju

preradili na tie rýchlejšie 3BS. V období 2013-2016 už pracovala dole na 3BS. Svedkyňa M. F. uviedla, že žalovaná robila na dvoch mašinách, ľahšiu prácu jej nedali. Žalovaná v rokoch 2014 - 2015 pracovala na 3BS strojoch išlo o dva stroje, počas 12 hodinovej zmeny na jednom 300 balíkov, na druhom 180 - 200 balíkov. Z Odborného stanoviska č. PPL/14265/2016 zo dňa 21.11.2016 Regionálneho úradu verejného zdravotníctva súd zistil, že žalovaná pracovala 12 hodinových zmenách, naposledy pracovala na strojoch 3BS. Pôvodne baličky obsluhovali 1 stroj, pred 2,5 rokom začali obsluhovať 2 stroje. Z dokazovania mal súd za preukázané, že žalovaná počas pôsobenia u žalobcu pracovala na oboch typoch strojov - BZ aj 3BS, na ktorých rýchlosť taktu bola vyššia, pričom počas pôsobenia žalovanej u žalobcu prišlo k zvýšeniu normy práce a žalovaná obsluhovala 2 stroje 3BS naraz.

51. Pokiaľ ide o zdravotný stav žalovanej, súd preskúmal predložené lekárske správy, nálezy, ako aj zdravotnú dokumentáciu z obdobia, kedy bola žalovanej uznaná choroba z povolania. Z listinných dôkazov mal súd za preukázané, že žalovaná v čase vzniku Choroby z povolania pracovala iba u žalobcu a po skončení pracovného pomeru už u žiadneho iného zamestnávateľa nepracovala. Posúdenie, či ochorenie žalovanej - syndróm karpálneho tunela, ktoré vzniklo počas trvania pracovného pomeru u žalobcu je chorobou z povolania, je z medicínskeho hľadiska na posúdení špecializovaného pracoviska lekárov s odbornou spôsobilosťou, ktoré vypracuje lekársky posudok o uznaní choroby z povolania, na základe posúdenia zdravotného stavu fyzickej osoby a odborného stanoviska príslušného orgánu verejného zdravotníctva. Zo zdravotnej dokumentácie žalovanej vyplynulo, že na základe potvrdenej diagnózy syndrómu karpálneho tunela (verifikovanej neurologickým aj prístrojovým - elektromyografickým vyšetrením) a hygienickým prieskumom pracoviska, ktorý potvrdil, že pracovné podmienky spĺňajú kritériá ochorenia z dlhodobého nadmerného a jednostranného zaťaženia horných končatín po konzultácii na lekárskom kolektívne KPLaT dňa 01.12.2016 bola priznaná choroba z povolania. V súlade so zákonom bol vykonaný aj prieskum pracoviska, pričom zo záverov Odborného stanoviska č. PPL/14265/2016 zo dňa 21.11.2016 Regionálneho úradu verejného zdravotníctva je zrejmé, že žalovaná pracovala 12 hodinových zmenách, práca nebola normovaná, pričom prešetrením pracovných podmienok bolo zistené, že z hľadiska lokálnej svalovej záťaže dochádzalo k naplneniu kritérií dlhodobej nadmernej a jednostrannej záťaže svalstva horných končatín. Žalobca uvedené závery špecializovaného pracoviska lekárov s odbornou spôsobilosťou vierohodným spôsobom nespochybnil (okrem námietok spočívajúcich v neprekročení svalovej záťaže a neprijateľných polôh končatín - k uvedenému odôvodnenie bod 56 nižšie), nenavrhol ani nepredložil znalecký posudok, či iný dôkaz, ktorý by závery posudkových lekárov vyvracal, súd preto nemal dôvod sa od záverov Lekárskeho posudku o sťažení spoločenského uplatnenia zo dňa 01.12.2016 vydaného Univerzitnou nemocnicou Bratislava odchýliť. Pokiaľ ide o námietku žalobcu, že žalovaná mala fajčiarsky návyk a fajčenie mohlo ovplyvniť stav ciev s vplyvom na negatívny vývoj jej diagnózy syndrómu karpálneho tunela, tu súd poukazuje na to, že žalovaná bola pre účely posúdenia Choroby z povolania hospitalizovaná, ako vyplynulo z prepúšťacej správy z hospitalizácie od 25.07.2016 do 29.07.2016 Kliniky pracovného lekárstva a toxikológie, ktorá predchádzala vydaniu lekárskeho posudku o priznaní choroby z povolania a z ktorej vyplynulo, že žalovanej bola urobená séria vyšetrení so záverom uznania Choroby z povolania. Z uvedenej správy nevyplynulo, že by u žalovanej fajčiarsky návyk spôsobil alebo výrazne prispel k vzniku Choroby z povolania.

52. Predpoklady úplného alebo čiastočného zbavenia sa zodpovednosti zamestnávateľa sú taxatívne vymedzené. Dôkazné bremeno je na strane zamestnávateľa. Pri úplnej liberácii musí zamestnávateľ preukázať, že jedinou príčinou škody bola skutočnosť, že škoda bola spôsobená tým, že postihnutý zamestnanec svojím zavinením porušil právne predpisy alebo ostatné predpisy na zaistenie bezpečnosti a ochrany zdravia pri práci, alebo pokyny na zaistenie bezpečnosti a ochrany zdravia pri práci, hoci s nimi bol riadne a preukázateľne oboznámený a ich znalosť a dodržiavanie sa sústavne vyžadovali a kontrolovali. Žalobca síce deklaroval, že žalovaná porušila svoje povinnosti zamestnanca (k uvedenému odôvodnenie bod 55 nižšie), avšak pokiaľ by bolo možné uvažovať o úplnej liberácii zamestnávateľa je potrebné, aby bola splnená aj podmienka, že znalosť a dodržiavanie týchto predpisov bolo sústavne vyžadované a kontrolované. Žalobca síce predložil doklad o tom, že žalovaná absolvovala školenia BOZP, čím preukázal znalosť žalovanej o uvedených predpisoch, avšak súdu nepreukázal, že dodržiavanie predpisov bolo sústavne vyžadované a kontrolované. V danom smere nie je možné dodržiavanie a kontrolu predpisov vzťahovať výlučne na žalovanú, ale aj na samotného zamestnávateľa, na všetkých zamestnancov a celé pracovné prostredie, v ktorom žalovaná prácu vykonávala. Svedkyňa F. vypovedala, že nevie o tom, že by sa pri zmene normy práce posudzoval aj dopad na zdravie zamestnancov. Pracovná záťaž sa merala, ale až po odchode žalovanej z práce. K pracovným

podmienkam uviedla, že bolo tam veľmi teplo, ľudia aj odpadávali, stalo sa, že chodili sanitky a takto sa robilo celých tých 12 hodín. Svedkyňa Č. uviedla, že počas jej pôsobenia u žalobcu sa neposudzovala pracovná záťaž, iba laborantky merali teplotu v tzv. čistých priestoroch, to je miesto kde sa balili fľašky na lieky. Stroje boli umiestnené vo veľkej hale, mimo týchto priestorov. Súd konštatuje, že s uvedenými výpoveďami korešponujú listinné dôkazy predložené žalobcom: Protokol z hodnotenia fyzickej záťaže pri práci č. 01/11/2016 a Protokol z hodnotenia fyzickej záťaže pri práci č. 02/04/2017. Z uvedeného je zrejmé, že žalobca sa zaoberal kontrolou a dodržiavaním právnych predpisov a predpisov na zaistenie BOZP až v novembri roku 2016 a následne v apríli roku 2017. Z osobnej zložky žalovanej súd zistil, že jej súčasťou bola aj žiadosť adresovaná žalobcovi zo dňa 28.05.2015 o vykonanie merania teploty na účely záťaže teplom, žiadosť o sprístupnenie noriem spotreby práce, ďalej výzva na dodržiavanie bezpečnostných prestávok nariadených zdravotnou pracovnou službou zo dňa 14.05.2015. Svedkyne potvrdili, že meranie teploty sa uskutočnilo, kontrolu dodržiavania bezpečnostných prestávok žalobca nepreukázal. Na základe vykonaného dokazovania súd dospel k záveru, že v období od 11/2006, kedy žalovaná nastúpila do práce až do roku 2015 žalobca vôbec nevykonával na pracovisku kontrolu dodržiavania predpisov, úplná liberácia žalobcu zo zodpovednosti za škodu teda neprichádzala do úvahy.

53. Pokiaľ ide o možnosť čiastočnej liberácie žalobcu podľa § 196 ods. 2 ZP táto prichádza do úvahy len vtedy, ak preukáže, že a) postihnutý zamestnanec porušil svojím zavinením právne predpisy alebo ostatné predpisy, alebo pokyny na zaistenie bezpečnosti a ochrany zdravia pri práci, hoci s nimi bol riadne a preukázateľne oboznámený, a že toto porušenie bolo jednou z príčin škody, b) jednou z príčin škody bolo, že zamestnanec bol pod vplyvom alkoholu, omamných látok alebo psychotropných látok, c) zamestnancovi vznikla škoda preto, že si počínal v rozpore s obvyklým spôsobom správania sa tak, že je zrejmé, že hoci neporušil právne predpisy alebo ostatné predpisy, alebo pokyny na zaistenie bezpečnosti a ochrany zdravia pri práci, alebo osobitné predpisy, konal ľahkomyselne a musel si pritom byť vzhľadom na svoju kvalifikáciu a skúsenosti vedomý, že si môže privodiť ujmu na zdraví. Súd sa sústredil na skúmanie splnenia podmienok podľa § 196 ods. 2 písm. a) ZP, keďže žalobca ani netvrdil, ani nepreukazoval čiastočné zbavenie sa zodpovednosti za škodu pod písm. b) a c). Ako súd uviedol vyššie, žalobca preukázal, že žalovaná sa zúčastňovala školení o BOZP, bola teda s predpismi oboznámená. Podľa tvrdenia žalobcu, žalovaná si zavinila Chorobu z povolania sama, lebo neinformovala žalobcu o tom, že trpí zdravotnými ťažkosťami a následne, že jej bol diagnostikovaný syndróm karpálneho tunela. Žalobca tak nemohol žalovanú preradiť na inú prácu, alebo inak riešiť jej pracovné podmienky. Odvolával sa najmä na lekárske posudky pre pracovné účely, z ktorých každoročne opakovane vyplývalo, že žalovaná je spôsobilá na výkon práce, a to až do roku 2013, keď bol zdravotný stav žalovanej vyhodnotený ako zdravotne spôsobilá bez zdvíhania ťažkých bremien s váhou maximum 5 kg. Žalobca uviedol, že žalovaná nepracovala s bremenami ťažšími než 5 kg.

54. Pokiaľ ide o samotné posudky lekárov vo vzťahu k práci, tieto si súd vyžiadal aj so zdravotnou dokumentáciou, ktorá k nim náleží. Je zrejmé, že z Lekárskej správy zo dňa 13.05.2010 o periodickej lekárskej preventívnej prehliadke vo vzťahu k práci, nevyplývala vo vzťahu ku končatinám žiadna diagnóza. Žalovaná bola hodnotená ako zdravotne spôsobilá. Z Lekárskej správy zo dňa 04.10.2011 o periodickej lekárskej preventívnej prehliadke vo vzťahu k práci, vyplynulo, že žalovaná ide na operáciu syndrómu canalis carpi, čo je uvádzané aj v závere o diagnóze. Z Lekárskej správy zo dňa 27.03.2013 o periodickej lekárskej preventívnej prehliadke vo vzťahu k práci, vyplynulo, že žalovaná trpí syndrómom canapis carpi a je po operácii v 1/2013. Súhrnným znakom lekárskeho správ je to, že žalovaná bola vyšetrená na EKG a z biologického materiálu: moč, zmeraný tlak. Z objektívneho vyšetrenia je ku končatinám uvedené vždy to isté: symetrické, bez deformít, DK venektázie, pulzácie hmatné. Z Lekárskej správy zo dňa 05.09.2013 o periodickej lekárskej preventívnej prehliadke vo vzťahu k práci, vyplynulo, že žalovaná uviedla, že od poslednej kontroly nastala zmena v pracovnom zaradení, prešla na BZ sekciu, kde robí s väčšími krabicami - snáď aj 15 kg, občas pociťuje pichanie ako operácii v oblasti karpu na oboch rukách, predtým pri práci na 3BS boli menšie krabice. Priznáva kolízne vzťahy s nadriadenou, zamestnávateľ neakceptuje zmenu zaradenia, doniesla nález od OL z 28.08.2013. K rukám je uvedené: na karpálnej strane drobné jazvičky, hybnosť a citlivosť bez zjavných patológií. Pacientku skonzultujeme s pracovným lekárom, t.č. na PN, dohodnuté bez zmeny zaradenia do vyjadrenia pracovného lekára. V závere je však uvedené: zdravotne spôsobilá. Nasledovala preventívna prehliadka zo dňa 16.10.2013, pričom z lekárskej správy je zrejmé, že je pacientka pracuje na pozícii baličky s väčšími krabicami, aj 15 kg, pichanie v oblasti karpu ustúpilo, občas pociť opuchnutých rúk, zamestnávateľ zatiaľ neakceptuje zmenu zaradenia, doniesla nález od MUDr. Š. plastického chirurga z

09.09.2013, doporučené nepreťažovanie rúk a preradenie na manuálne ľahší typ práce. V závere bola žalobkyňa označená ako zdravotne spôsobilá bez zdvíhania ťažkých bremien s váhou maximum 5 kg. Ten istý záver je obsahom lekárskej správy zo dňa 15.11.2013. Navyše sa v dokumentácii nachádzalo aj potvrdenie prevzatia lekárskeho správy žalovanou, kópia nálezu zo dňa 20.06.2011 od MUDr. A.Š. X., z ktorého vyplýva, že je prítomný nález syndrómu karpálneho tunela, vľavo hraničný nález. Ďalej správy zo dňa 10.11.2011, 14.11.2011 a 21.11.2011 MUDr. Š. s inštrukciami: po zákroku ruku mať v závese, nepreťažovať, cvičiť. Zo správy MUDr. Š. zo dňa 06.02.2012 vyplýva, že ruku nepreťažovať do 2 mes. od operácie. Zo správy zo dňa 03.01.2013 po ďalšom zákroku je zrejmé, že opätovne je odporúčané ruku mať v závese a kľudový režim. Obsahom sú ďalej výsledkové listy krvných obrazov. Kópia správy MUDr. R. zo dňa 28.08.2013 a MUDr. Š. zo dňa 09.09.2013. Po vykonaní dokazovania súd konštatuje, že je nanajvýš zarážajúce, ako mohla byť žalovaná opakovane vyhodnocovaná ako zdravotne spôsobilá, keď pracovným lekárom boli známe zdravotné ťažkosti žalovanej, výslovne uvádzajú diagnózu syndrómu karpálneho tunela a uvádzajú sa aj bremená, ktorá žalovaná popísala ako 15 kg a jej uvedenie, že žalobca preradenie na ľahšiu prácu neakceptoval. Navyše je nepochybné, že pracovným lekárom žalovaná predkladala aj lekárske správy týkajúce sa operácií a odporúčania v pooperačnom období. Bez ohľadu na uvedené, spornou skutočnosťou bolo práve to, či žalobca vedel alebo nevedel o tom, že žalovaná trpí syndrómom karpálneho tunela, resp. či žalovaná svojím konaním porušila povinnosti zamestnanca v tom smere, že neupozornila zamestnávateľa na nevyhovujúce pracovné podmienky, ktoré boli spôsobilé ohroziť jej zdravie a či by porušenie takejto povinnosti mohlo viesť k úplnému alebo čiastočnému zbaveniu sa zodpovednosti zamestnávateľa za škodu.

55. Podľa ust. § 81 ods. 1 písm. c) ZP medzi povinnosti zamestnanca patrí najmä dodržiavať právne predpisy a ostatné predpisy vzťahujúce sa na prácu ním vykonávanú, ak bol s nimi riadne oboznámený. Takými predpismi sú bezpochyby aj predpisy upravujúce bezpečnosť a ochranu zdravia pri práci. Podľa § 12 ods. 2 písm. b) ZoBOZP, zamestnanec je povinný spolupracovať so zamestnávateľom a zástupcom zamestnancov pre bezpečnosť v potrebnom rozsahu tak, aby im umožnil plniť povinnosti na zaistenie bezpečnosti a ochrany zdravia pri práci a úlohy uložené príslušným inšpektorátom práce alebo orgánom dozoru. Žalobca v konaní tvrdil a preukazoval, že žalovaná počas celého trvania pracovného pomeru neoznámila zamestnávateľovi, že trpí zdravotnými ťažkosťami, následkom čoho tento nemohol vedieť, že pracovné podmienky by mohli privodiť žalovanej chorobu z povolania, alebo jej ju zhoršiť. Nemohol preto žalovanú preradiť na ľahšiu prácu, alebo inú pracovnú pozíciu. Podľa tvrdení žalobcu žalovaná zanedbala svoje povinnosti zamestnanca informovať zamestnávateľa o týchto skutočnostiach, čím si sama zavinila vznik Choroby z povolania. S uvedenými tvrdeniami sa súd nemohol stotožniť. Medzi povinnosti zamestnanca nepatrí (a ani nemôže patriť) povinnosť informovať zamestnávateľa o svojom zdravotnom stave, v opačnom prípade by došlo k zásahu do osobnostnej sféry zamestnanca. Podľa § 178 ods. 1 ZP, zamestnanec je povinný si počínať tak, aby nedochádzalo k ohrozeniu života, zdravia a poškodeniu majetku alebo k jeho zničeniu, ani k bezdôvodnému obohateniu. Ust. § 12 ods. 2 písm. b) ZoBZP ukladá zamestnancovi povinnosť spolupracovať so zamestnávateľom tak, aby im umožnil plniť si povinnosti na zaistenie bezpečnosti a ochrany zdravia pri práci. Zákon bližšie pojem „spoluprácu“ nešpecifikuje, súd má za to, že uvedenú povinnosť je potrebné vykladať tak, že zamestnanec je povinný poskytovať súčinnosť zamestnávateľovi vždy, keď tento zabezpečuje a kontroluje bezpečnosť a ochranu zdravia pri práci. Nie je však možné vykladať si túto povinnosť extenzívne tak, že zahŕňa aj povinnosť poskytovať informácie o zdravotnom stave osobe. Tu je však potrebné zdôrazniť, že ak žalovaná subjektívne hodnotila pracovné podmienky ako nevyhovujúce, alebo zdravie ohrozujúce, bola povinná na to upozorniť zamestnávateľa v rámci povinnosti predchádzať škodám (§ 178 ods. 1 ZP). Túto povinnosť si však žalovaná splnila. Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že hoci nebolo povinnosťou žalovanej nahlasovať svoj zdravotný stav zamestnávateľovi, tento o nej vedel a nijakým spôsobom neprispôbil pracovné podmienky žalovanej tak, aby nedochádzalo k zhoršeniu jej diagnózy, ani ju nepreradiť na ľahšiu prácu. Preradením na ľahšiu prácu má súd na mysli prácu, pri ktorej by nedochádzalo k namáhaniu horných končatín, teda odlišnú od pozície balička fľaštičiek. Súd má vedomosť, že žalovaná v priebehu jej pôsobenia o zamestnávateľa zmenila svoje pracovné zaradenie v tom zmysle, že pracovala nielen na strojoch BZ, ale aj na 3BS, avšak takúto zmenu v pracovnom zaradení nemožno považovať za úpravu pracovných podmienok alebo preradenie na ľahší typ práce a už vôbec nie za preradenie na iný typ práce. Žalovaná v konaní vypovedala, že zamestnávateľa opakovane upozorňovala, že má zdravotné ťažkosti, predkladala lekárske správy a informovala o aj tom, že sa musela podrobiť operáciám na oboch končatinách. Uviedla, že o tom všetkom zamestnávateľ vedel, ale jej problémy ignoroval. Po operácii bola vždy na PN a následne aspoň mesiac na dovolenke, aby sa zotavila, o čom zamestnávateľ vedel, lebo dovolenky jej podpisoval. Tvrdila, že žiadala o ľahšiu

prácu, alebo umožnené jej to nebolo. Súd sa nespoľahol len na výpoveď žalovanej, najmä keď žalobca jej tvrdenia poprel s tým, že prvýkrát sa dozvedel o zdravotnom probléme žalovanej až vtedy, keď bola pracovným lekárom posúdená ako nespôsobilá na prácu, pričom následne s ňou bol skončený pracovný pomer. Svedkyňa F. vypovedala, že o diagnóze žalovanej vedeli nadriadení - určite pán E., pani S., pán X., aj všetky asistentky. Jej zdravotné problémy sa nijako neriešili, robiť sa muselo stále. Spomína si, že žalovaná robila aj naďalej na dvoch mašinách, ľahšiu prácu jej nedali. Na otázku odkiaľ vie, že o zdravotných problémoch vedeli aj nadriadení, svedkyňa vypovedala, že chodila na porady, kde sa to riešilo, zúčastňovali sa ich asistentky, predáci (nastavovači), pán X. alebo E., čiže vedúci. Bola raz osobne prítomná, keď žalovaná dávala papierik pánovi X. a chcela tú pomalšiu mašinu ale on jej povedal, že také papieriky mu môže doniesť hocikto. Svedkyňa Č. uviedla, že zamestnávateľ vedel o zdravotných problémoch žalovanej, baličky vedeli všetky, majster a vedúci vedeli tiež, majstrom bol pán E. a vedúci bol pán X.. Majster a vedúci nie je totožná pozícia. Na otázku odkiaľ vedela, že o tom vedeli aj nadriadení uviedla, že nadriadení mávali porady aj s asistentkami a tam sa to prejednávalo. Ona sa porád nezúčastňovala. Keď pracovala vedľa žalovanej, tak počula ako sa o tom rozpráva s pánom E., ale do detailov ich nepočúvala. Žalovaná išla na PN, bola na operácii a potom sa vrátila do práce, pokiaľ vie, tak ľahšiu prácu jej neponúkli. Uvedené výpovede svedkýň korešpondovali s tým, čo uviedla žalovaná, súd mal preto za preukázané, že žalovaná si splnila povinnosť informovať zamestnávateľa o zdravie ohrozujúcich nevyhovujúcich pracovných podmienkach, pričom nad rámec svojich povinností informovala zamestnávateľa aj o svojej diagnóze. Z Čestného prehlásenia Mgr. M. S. zo dňa 21.10.2020 (personalistky) súd zistil, že táto prehlásila, že si nepamätá, že by ju žalovaná kontaktovala v súvislosti s akýmkoľvek zdravotnými ťažkosťami, alebo že by jej v tejto súvislosti poskytla akékoľvek písomnosti. Pokiaľ ide o vedomosť p. S. o uvedených skutočnostiach, túto súd za preukázanú nemal. To však nič nemení, že z vykonaného dokazovania je zrejmé, že majster - pán E. a vedúci - pán X., túto vedomosť mali. Podľa § 177 ods. 1 ZP, zamestnávateľ je povinný svojim zamestnancom zabezpečovať také pracovné podmienky, aby mohli riadne plniť svoje pracovné úlohy bez ohrozenia života, zdravia a majetku. Ak zistí nedostatky, je povinný urobiť opatrenia na ich odstránenie. Túto povinnosť si žalobca nepreukázateľne nesplnil, čo viedlo k vzniku Choroby z povolaní u žalovanej. V závere súd poukazuje aj na ust. § 196 ods. 4 ZP, pri posudzovaní, či zamestnanec porušil právne predpisy alebo ostatné predpisy na zaistenie bezpečnosti a ochrany zdravia pri práci, alebo osobitné predpisy, nemožno sa dovolávať len všeobecných ustanovení, podľa ktorých si má každý počínať tak, aby neohrozil svoje zdravie a zdravie iných. Z uvedeného je potrebné vyvodiť, že ak by žalovaná neupovedomila zamestnávateľa ani o tom, že pracovné podmienky sú nevyhovujúce a zdravie ohrozujúce podľa § 178 ods. 1 ZP (zamestnanec je povinný si počínať tak, aby nedochádzalo k ohrozeniu života, zdravia), neodôvodňovalo by to čiastočné vyvinutie sa žalobcu zo zodpovednosti, nakoľko ust. 178 ods. 1 ZP je všeobecným ustanovením, podľa ktorých si má každý počínať tak, aby neohrozil svoje zdravie a zdravie iných podľa § 196 ods. 4 ZP.

56. Pokiaľ by sa aj preukázalo, že zamestnávateľ o zdravotných ťažkostiach žalovanej nevedel, nič to nemení na tom, že zamestnávateľ je povinný vytvoriť také pracovné podmienky a prostredie, za ktorých k ohrozeniu a poškodzovaniu zdravia zamestnancov nedochádza. To sa však nestalo. Tu súd poukazuje na ust. § 133 ods. 1 ZP, podľa ktorého zamestnávateľ môže zavádzať alebo meniť už zavedené normy spotreby práce len na základe objektívneho posúdenia požadovaného množstva práce a pracovného tempa zamestnanca. Pri určovaní požadovaného množstva práce a pracovného tempa musí vziať do úvahy pracovné tempo primerané fyziologickým a neuropsychickým možnostiam, právne predpisy a ostatné predpisy na zaistenie bezpečnosti a ochrany zdravia pri práci, čas na osobnú očistu po skončení práce a čas na prirodzené potreby zamestnanca. Podľa § 133 ods. 4 ZP, zamestnávateľ nesmie uplatňovať normy spotreby práce, v dôsledku ktorých by mohlo dôjsť k ohrozeniu bezpečnosti alebo zdravia zamestnancov. Súd mal z vykonaného dokazovania za preukázané, že žalobca zaviedol normy spotreby práce v rozpore s právnymi predpismi, čo malo za následok, že žalovaná bola dlhodobo vystavená tempu práce, ktoré jednostranne preťažovalo horné končatiny, vo vzťahu ku ktorým sa u nej vyvinula Choroba z povolania. Svedkyňa Hrabovská vypovedala, že zažila počas svojho pôsobenia zmeny normy práce, napr. zvýšili sa takty na mašine, pamätá si, že asi 3 krát. Nevie o tom, že by sa pri zmene normy práce posudzoval aj dopad na zdravie zamestnancov. Žalobca v konaní predložil Protokol z hodnotenia fyzickej záťaže pri práci č. 01/11/2016 vydaného Pracovnou zdravotnou službou - OHS, s.r.o., z ktorého vyplynulo, že na strojoch 3BS prevádzka je štvorzmenná, jedna zmena 12 hodinová. Výsledky fyzickej záťaže sú stanovené pre 8 hodinovú pracovnú zmenu. Neprijateľné polohy horných končatín boli pozorované počas vizuálnej kontroly radu fľaštičiek s použitím pravítka v predklone. Z vyhodnotenia vyplynulo, že pri lokálnej svalovej záťaži bolo zistené prekročenie

prípustného počtu pohybov drobných svalov rúk a predlaktia pravej hornej končatiny. Celková fyzická záťaž bola zhodnotená ako neprekračujúca prípustných hodnôt energetického výdaja. Pri pracovných polohách bolo zistené prekročenie celkového času práce v neprijateľných polohách horných končatín. Pri bremenách nebolo zistené prekročenie smerných hmotnostných hodnôt. Z Protokolu z hodnotenia fyzickej záťaže pri práci č. 02/04/2017 dňa 09.05.2017 súd zistil, že na strojoch BZ, prekročenie prípustného počtu pohybov drobných svalov rúk a predlaktia, energetického výdaja a celkového času v neprijateľných polohách nebolo zistené. Z Odborného vyjadrenia (nedatovaného) spísaného Pracovnou zdravotnou službou - OHS, s.r.o. súd zistil, že na základe žiadosti žalobcu uvádza teoretické posúdenie svalovej záťaže od roku 2011 po súčasnosť. Na posúdenie boli použité výsledky hodnotenia fyzickej záťaže č. 01/11/2016 zo dňa 07.11.2016 a podrobná analýza počtu zabalených kusov výrobkov na jednotlivých baliacich linkách. V minulosti - do konca 23 týždňa roku 2014 obsluhoval jeden zamestnanec jednu linku. V roku 2015 sa zvyšovala rýchlosť taktu o 4-6 taktov. Výsledky analýzy boli prepočítané na 8 hodinovú zmenu. Na základe uvedeného je predpoklad, že práca zamestnancov bola v minulosti, t.j. do konca 23 týždňa 2014 podlimitná. Nárast rizika pre poškodenie zdravia typu syndrómu karpálneho tunela nastal po 24 týždni roku 2014. Uvedené listinné dôkazy súd nevyhodnotil v prospech žalobcu, naopak, podľa názoru súdu nijako nevyvracajú záver súdu o tom, že za Chorobu z povolania zodpovedá žalobca. V prvom rade má súd za to, že akékoľvek merania fyzickej záťaže prepočítané na 8 hodinovú zmenu, hoci zamestnanci (vrátane žalovanej) vykonávali prácu v 12 hodinových zmenách, je irelevantné. Ak počet pohybov rúk, trvanie neprijateľných polôh a svalová záťaž pretrvávala každú zmenu u dotknutého zamestnanca o ďalšie 3 hodiny navyše, než bolo merané a vyhodnotené, je nepochybné, že vplyv noriem práce na zdravotný stav zamestnancov musel mať omnoho väčší negatívny dopad, než sa vo vyššie uvedených Protokoloch uvádzalo. V druhom rade, súd nemohol prisvedčiť žalobcovi, že žalovaná nebola vystavená neprípustnej záťaži, lebo pracovala len na strojoch BZ a na uvedených strojoch bola záťaž podlimitná. Ako súd už uviedol vyššie, mal za preukázané, že žalovaná pracovala na oboch typoch strojov - BZ aj 3BS, pričom aj zo samotného Protokolu predloženého žalobcom vyplynulo, že na strojoch 3BS bolo zistené prekročenie prípustného počtu pohybov drobných svalov rúk a predlaktia pravej hornej končatiny a bolo zistené aj prekročenie celkového času práce v neprijateľných polohách horných končatín. V treťom rade, pokiaľ ide o Odborné vyjadrenie týkajúce teoretického posúdenia svalovej záťaže od roku 2011 po súčasnosť, uvedené závery nebolo možné akceptovať vôbec, lebo ide len teoretické hodnotenie na základe vstupných údajov poskytnutých výlučne žalobcom, pričom nevychádza zo žiadnych skutočných meraní uskutočnených od 2011 a neodráža skutočné pracovné podmienky zamestnancov v uvedených rokoch, ktoré mohli byť výrazne odlišné. Z pohľadu súd teda išlo len o hypotézu, nie o dôkaz s výpovednou hodnotou. Uvedené závery súdu navyše korešpondujú aj so závermi Regionálneho úradu verejného zdravotníctva v Odbornom stanovisku č. PPL/14265/2016 zo dňa 21.11.2016, z ktorého je zrejmé, práca nebola normovaná, prešetrovaním pracovných podmienok bolo zistené, že z hľadiska lokálnej svalovej záťaže dochádzalo k naplneniu kritérií dlhodobej nadmernej a jednostrannej záťaže svalstva horných končatín.

57. K námietke žalobcu, že žalovaná nepracovala s bremenami presahujúcimi 5 kg súd uvádza, že sa s ňou nemohol stotožniť. Podľa preventívnej prehliadky zo dňa 16.10.2013, bola žalobkyňa označená ako zdravotne spôsobilá bez zdvíhania ťažkých bremien s váhou maximum 5 kg. Ten istý záver je obsahom lekárskej správy zo dňa 15.11.2013. Z Protokolu z hodnotenia fyzickej záťaže pri práci č. 01/11/2016 vyplynulo, že hmotnosť krabice s výrobkami sa pohybovala od 1,62 kg - 4 kg, prázdnych obalov 2,30 kg - 4,88 kg. Zamestnanci používajú podnosy - tácky s hmotnosťou 1,1 kg a sitá na pretočenie výrobkov s hmotnosťou 0,73 kg. Žalovaná popísala prácu nasledovne: na pracovisko, keď došla na 12 hodinovú smenu, musela si nanosiť 50 ks krabice, aby mohla začať skladať krabice, aby mohla robiť. Pracovala pri dvoch mašinách, pri dvoch strojoch, kde obsluhovala aj jeden, aj druhý. Urobilo sa meranie pri stroji, na tie fľašky, nestíhalo sa. Meranie sa robilo na každom stroji. Kontrolujú sa balíky priebežne na jednom aj druhom stroji, tak, že sa prevráti balík do sita, pozrie sa dno a telá fľaše, to sa držalo v ruke, pretáčalo sa to, potom sa pretočili znova s rukami do ďalšej misky, aby sa pozreli korunky a plecica tých fliaš. Potom sa preriadkovalo každý rad tých fľaštičiek, aby sa odstránili chyby - praskliny, chvostíky. Znova sa to pretáčalo, pretáčalo sa to znova do ďalšej misky, aby sa to mohlo zase pretáčať do krabice. Potom sa ten balík - buď sa dal igelit, prikrylo sa to, nalepil sa štítok, dalo sa to na paletu. Paletu si v tom čase musela sama vyviezť. Pretáčalo sa to 1050 x pri jednej mašine. Ruky boli namáhané. Pri dvoch mašinách dvojnásobok. Boli výroby, ktoré mali cez 5 kg balík, oni vlastne vážili iba samotný balík, tie fľaše. Ale keď si to zrátate miska, plát zo stroja plus tie fľaše, tak to bolo cez 5 kg. Uvedené korešpondovalo s popisom práce, ktoré uviedli svedkyne. Keď bola paleta hotová, museli si paleták doniesť, sami vyťahnuť do zvlášť priestoru, kde to odložili, odtiaľ si zobrať druhú paletu, pripraviť, ale popritom tie stroje stále chrtili

fľašky, takže museli to rýchlo stíhať. Vozík na paletu bol ručný. Hoci jednotlivé bremená sami o sebe nemuseli presiahnuť 5 kg, u žalovanej pri výkone práce dochádzalo k manipulácii s bremenami takým spôsobom, že sa použila tácka, fľaštičky s výrobkami, na to sito a takto sa fľaštičky ručne pretáčali a kontrolovali. Podľa názoru súdu bolo preto potrebné sčítať hmotnosť krabice s výrobkami a pripočítať k nim aj hmotnosť tácky a sita, čo činí viac ako 5 kg, ak sa vezmú do úvahy hmotnostné uvedenia v Protokole fyzickej záťaže. Súd poukazuje aj na to, že zamestnanci si sami poskladané krabice a výrobkami nakladali na ručný vozík, tento vyvážali do iných priestorov a odtiaľ zase privádzali ďalšiu paletu, pričom uvedené je tiež potrebné zohľadniť ako svalovú záťaž.

58. Pokiaľ ide o námietku žalobcu, ktorou spochybnil dôveryhodnosť svedkyne F., tu súd uvádza, že o dôveryhodnosti jej výpovede súd pochybnosť nemal. Žalobca tvrdil, že svedkyňa opakovane porušovala pracovnú disciplínu tým, že bola v práci pod vplyvom alkoholu, v dôsledku čoho s ňou bol skončený pracovný pomer. Jej výpoveď teda mohla byť motivovaná negatívnymi emóciami k žalobcovi. Svedkyňa bola zamestnaná u žalobcu do roku 2017, už tam nepracuje. Celkovo od roku 2005 do roku 2017, čiže 12 rokov. Pokiaľ by aj súd pripustil, že svedkyňa následkom ukončenia pracovného pomeru mohla prechovávať negatívne emócie voči žalobcovi, jej pracovný pomer skončil v roku 2017, pričom jej výsluch v konaní súd vykonal v roku 2020, teda po 3 rokoch a priznanie alebo nepriznanie choroby z povolania žalovanej pre svedkyňu nemá ani osobný, ani majetkový prospech. Navyše jej výpoveď sa obsahovo prelínala s výpoveďou svedkyne Č., ktorá bola vypočutá na inom pojednávaní, od 2003 do 2016 pracovala na pozícii ako balička a kontrolórka a voči nej žalobca žiadne výhrady nemal.

59. Záverom súd vyhodnocuje aj predložený rozsudok Okresného súdu Bratislava III sp. zn.: 24Cpr/17/2017 zo dňa 12.02.2019, ktorým súd zamietol žalobu žalovanej (v konaní 24Cpr/17/2017 žalobkyne) voči žalobcovi o doplatenie odstupného. Dôvodom rozviazania pracovného pomeru dohodou bolo posúdenie žalovanej ako zdravotne nespôsobilej vykonávať prácu na základe posudku pracovného lekára. V čase podpisu dohody žalobcovi nemohlo byť zrejmé, že žalovaná trpí chorobou z povolania, táto bola žalovanej uznaná až dňa 29.07.2016. Súd mal za to, že žalobca v čase podpisu dohody nekonal v rozpore s dobrými mravmi, ani nevyužil žalovanej omyl. Krajský súd v Bratislave rozsudkom sp. zn.: 2CoPr/9/2019 zo dňa 21.10.2020 napadnutý prvostupňový rozsudok potvrdil s tým, že skutočnosť, že zdravotné problémy žalovanej budú v budúcnosti vyhodnotené ako choroba z povolania k času skončenia pracovného pomeru dohodou neboli ani žalobcovi ani žalovanej známe, preto nemožno žalobcovi vyčítať, že by ponúkol žalovanej dohodu s úmyslom vyhnúť sa plateniu odstupného, žalovanej nárok na odstupné nepatrí. Z uvedených rozhodnutí súdu jednoznačne vyplynulo, že predmetom konania 24Cpr/17/2017 bolo výhradne posúdenie oprávnenosti nároku žalovanej na odstupné, súd sa vôbec nezaoberal (nemal dôvod) v rámci dokazovania zisťovaním podmienok, za ktorých došlo u žalovanej ku vzniku Choroby z povolania a skúmaním možností liberácie žalobcu zo zodpovednosti. Závery Okresného súdu Bratislava III, ako aj Krajského súdu v Bratislave preto na predmet prejednávanej veci, ako aj rozsah dokazovania, nemali vplyv.

60. Na základe vyššie uvedeného z vykonaného dokazovania vyplynul záver, že žalovaná bola pri práci u žalobcu z hľadiska lokálnej svalovej záťaže vystavená dlhodobej nadmernej a jednostrannej záťaže svalstva horných končatín, čo spôsobilo vznik Choroby z povolania. Žalobca nepreukázal splnenie podmienky pre úplnú alebo čiastočnú liberáciu zo zodpovednosti za škodu spôsobenú Chorobou z povolania, preto súd žalobu, ktorou sa žalobca domáhal, nezodpovedá za škodu spôsobenú Chorobou z povolania žalovanej, zamietol (výrok I) a určil zodpovednosť žalobcu za škodu spôsobenú Chorobou z povolania v rozsahu 100% - vzájomná žaloba žalovanej (výrok II).

61. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

62. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

63. Vo vzťahu k výroku I - nároku žalobcu, ako aj výroku II. nároku žalovanej uplatneného vzájomnou žalobou, bola úspešná žalobkyňa, súd preto rozhodol, že má právo na náhradu trov konania voči žalobcovi v rozsahu 100% (výrok III)

64. Podľa § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozsudku, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podľa § 355 ods. 1 CSP podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Piešťany.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP). Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné (§ 358 CSP). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 CSP).

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 CSP).

Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie a) ktorému súdu je určené, b) kto ho robí, c) ktorej veci sa týka, d) čo sa ním sleduje a e) podpis (§ 127 ods. 1 CSP). Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcom konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania (§ 127 ods. 2 CSP). Podanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil (§ 125 ods. 3 CSP).

Podľa § 365 ods. 1 až 3 CSP, odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 366 CSP, prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok), ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie (§ 38 ods. 2 Exekučného poriadku).